CHEMAREA

Sef Redactor: Al. Cristescu

Director: N. Stefanescu-Govora

„Rasplata“

Anul 3 No. 11

Anul 3 No.11 25 Decembrie 1951

C H E M A R E A

Motto: Ce n'est point
l'audace que vous
avez à vaincre,
mais l'hypocrisie.
Saint Just

Sef redactor:Al.Cristescu Director:N.Stefanescu-Govora

C R A C I U N 1 9 5 1

Viorelei

A pornit ca si-alte dati
Prin troiene de nameti,
Ieri,asa cam pe la toaca,
Cu mustati de promoroaca,
A pornit hoinar la drum,
Si-i deja pe-aproape-acum,
A pornit copiii spun,
De departe,mos Craciun.

Mos Craciun cu barba alba,
Vino'n noaptea asta dalba,
Treci cortina cea de fier,
Si vino cu Lerui-Ler.
Vino si la casa noastra,
Si ne bate la fereastra.
Vin batrane'n fapt de sara,
Si la cei fara de tara.

Mosule cu zambet drag,
Vino si la mine'n prag.
Si te rog sa nu-mi aduci,
Nici stafide si nici nuci.
Roscove si jucarii,
Sa le tii pentru copii.
Mie,mos Craciun,iti cer,
Sa-mi aduci un colt de cer,
Din indepartata tara,
Ferecata'n grele fiare.
Mos Craciun,te rog,mai ada,
Doar un fulgar de zapada.
Fulgarag de alba nea,
Sa-l lipesc de fata mea.
Obrajii sa-l incalzeasca,
Lacrimile sa-l topeasca.

Mos Craciun,mos Craciun,
Asi mai vrea ceva sa-ti spun.
Inainte de-a veni,
Treci la mandra intr'o zi.
Si din parul ei balai,
O suvita tu sa-i tai.
Si sa mi-o aduci apoi,
Cand ai sa ajungi la noi.

Mos Craciun,si de-ai putea,
Inca asi mai vrea ceva.
Si te rog,te rog,in soapte,
Cel putin pentru o noapte,
Pentru noaptea de Craciun,
Mosule cu zambet bun,
Ca'n povesti,pe-un nor de para,
Ada-ne...intreaga Tara.

N.S.G o v o r a

DOAMNELOR SI DOMNILOR DEPUTATI,

Vin cu o mare satisfactie printre reprezentantii tarii pentru a inaugura a doua sesiune a acestei legislaturi. Lucrul pe care l-ati indeplinit in cursul primei sesiuni ordinare si al sesiunii extraordinare, a fost dintre cele mai fecunde.

Guvernul Meu (guvernul Patru Groza n.n.) a gasit in Dvs sprijinul necesar, precum si spiritul unei utile colaborari in opera sa de redresare, de stabilisare economica si de reorganisare, opera destinata a stimula productia (prin intrecere socialista n.n.) si a ridica standardul de viata al tuturor celor cari, prin munca lor, inbogatesc tara.

Lichidarea consecintelor nefaste ale razboiului, ca si ridicarea tarii noastre pe baze solide si sanatoase, se continua activ. (???)

DOAMNELOR SI DOMNILOR DEPUTATI

Aceasta opera trebuie sa continuie. Guvernul Meu va supune deliberarilor Dvoastra un proiect de lege, tinzand a asigura o justitie mai echitabila (!!!), prin introducerea de judecatori populari in magistratura (carnatari si frizeri n.n).

Veti avea de examinat o serie de legi tinzand a desfasura instructia publica, in scopul de a reduce numarul de analfabeti (si a invata pe toata lumea frumoasa limba rusa n.n.) si a asigura tineretului tarii o solida educatie a spiritului si corpului (la Canalul Dunare-Mare n.n.)

Vor fi supuse deliberarilor Dvoastra masuri destinate a da o basa solida finantelor noastre (stabilizarea = jefuire, exproprierea "culacilor" si a industriasilor, si, in special, introducerea colhozurilor n.n.) O revisuire a sistemului fiscal printr'o mai echitabila repartitie a impozitelor, ca si acoperirea nevoilor noastre bugetare vor fi studiate. In cadrul acestei revizuiri, se va proceda la eliminarea definitiva a formalitatilor inutile si a abusurilor.

DOAMNELOR SI DOMNILOR DEPUTATI

Pe primul plan ai preocuparilor Dvoastra, noi vom aduce masurile necesare maririi productiei industriale si agricole, ceiace ce, prin marirea schimburilor comerciale cu celelalte tari (prietena noastra de totdeauna, Rusia sovietica n.n.) va avea ca resultat o ameliorare sensibila a starii materiale a populatiei. Aceasta marire a productiei nu va putea fi obtinuta decat gratie eforturilor conjugate ale technicienilor, lucratorilor si sefilor de antreprisa. Noi trebuie sa ajutam pe taranii cari-si muncesc singuri pamantul, furnizandu-le, prin cooperative (adica colhozuri n.n.) ingrasaminte si instrumente de munca, si prin fermele de Stat, seminte selectionate. Noi trebuie deasemeni sa le procuram masini agricole, pentru a obtine un mai bun rezultat al muncii lor. Vor fi inca supuse deliberarilor Dvoastra masurile indispensabile intensificarii schimburilor de marfuri intre orase si sate si pentru o mai buna aprovizionare a marilor centre.

Armata va fi obiectul grijilor particulare ale guvernului Meu care, in respectul tratatului de pace, va avea grija de a face un puternic element de pace (porumbelul lui Picasso n.n.) de aparare a independentei si integritatii tarii (Rusia sovietica n.n.)

DOAMNELOR SI DOMNILOR DEPUTATI

Ratificarea tratatelor de pace si afirmarea politicii noastre independente si demne, pun Romania in randul popoarelor care urmeaza drumul pacii si al colaborarii intre popoare.

Astfel, in domeniul politicii externe, Romania va avea un rol activ de jucat in consolidarea pacii prin colaborarea sincera cu toate tarile, respectand independenta si libertatea altor popoare.

In cadrul acestei politici, Romania va continua strangerea legaturilor care ne unesc de Marea Republica Sovietica (???) ai carei fii si-au varsat sangele pentru liberarea teritoriului nostru (bravos! n.n) si al carei ajutor ne-a fost asa de pretios in momentele critice pe care le-am traversat dela eliberare incoace. (!!!)

Prietenie si colaborarea cu Uniunea Republicilor Sovietice, aparatoare constanta a pacii (se putea altfel? n.n.) vor constitui baza politicii noastre externe. Deasemeni guvernul Meu va continua politica de apropiere cu tarile prietene (republicile populare n.n.) prin incheierea de tratate de amicitie si de asistenta mutuala. Cunoscand devotamentul si patriotismul Dvoastra, Eu stiu ca guvernul Meu va putea conta pe sprijinul Dvoastra total.

Eu rog pe Cel Atotputernic sa va binecuvanteze (!!!) pe Dvoastra si lucrarile Dvoastra si declar deschisa sesiunea ordinara.

MIHAI R.

Acesta este mesajul fostului Rege Mihai la deschiderea Parlamentului, in ziua de 16 octombrie 1947. Comentariul pe care il merita acest mesaj va fi facut cu toate onorurile in alta parte a gazetei. Aici ne multumim numai sa facem remarca ca la aceasta data, Iuliu Maniu si Ion Mihalache se gaseau in inchisoare unde isi asteptau condamnarea. S'a vorbit mult de faimoasa greva a fostului rege cand ar fi declarat: "O singura prerogativa mi-a mai ramas, aceia de gratiere". Daca mai avea aceasta prerogativa, intrebam de ce nu a folosit-o in cazul Maresalului Antonescu? Sa admitem ca il considera pe maresal nazist, criminal de razboiu, etc. De ce nu a gratiat atunci pe Iuliu Maniu si pe Ion Mihalache? Ei nu erau nazisti ci democrati. National-taranistii il ridica in slava astazi pe regele tradator de Patrie si nu-si dau seama ca strigand "traiasca regele "erou", aclama pe cel care, cramponandu-se de tron cu orice pret, a acoperit prin mesajul de mai sus si prin tacerea de mai tarziu, crimele comunistilor, a acoperit condamnarea lui Maniu si Mihalache. National-taranistii o stiu, dar ce-i intereseaza nimicurile acestea? Ei au nevoie acum-cum aveau comunistii atunci-de acoperirea regala a capitularii si de acoperirea hotiilor pe care le-au comis si le comit in exil.

Aparatorilor fostului rege le punem o intrebare: Cred ei oare ca daca Ana Pauker si Bodnaras-Spataru nu l-ar fi trimis in voiaj de nunta in momentul in care au considerat ca nu mai au nevoie de el, intocmai cum arunci o lamaie la cos dupa ce ai stors-o complect, "eroul" nu ar fi tinut si anul acesta un discurs in care sa laude guvernul Groza (guvernul Lui) si pe Rusia sovietica, "ai carei fii si-au varsat sangele pentru eliberarea teritoriului nostru"? La aceasta intrebare, orice Roman cinstit, orice Roman care nu primeste leafa de la Creteanu, isi va da un raspuns afirmativ.

CHEMAREA

GENERALUL GARIBALDI PETRESCU IN ACTIUNE

de Pamfil S E I C A R U

Ne simtim obligati sa facem o rectificare:generalul Garibaldi Petrescu,sau mai prescurtat,mai sonor,pentru ca posteritatea sa-i retina numele,Garibaldescu,nu este un trantor;pentru simbria pe care o primeste,desfasoara o activitate.Nu discutam valoarea etica a acestei activitati,obligatia noastra este sa luam act si sa facem cuvenita rectificare.

In ziua de 21 noembrie,la orele opt fara un sfert,dimineata,doi agenti de politie s'au prezentat la avocatul roman refugiat Vasiliu-Cluj si l-au condus la politie unde l-au tinut inchis,laolalta cu ceiace se recoltase din drojdia Parisului:pungasi de buzunare,spargatori, proxeneti si alte specimene din aceiasi fauna.Dupa cateva ore,fiind chemat la interogator,s'a constatat ca a fost un exces de zel.Intr'adevar,se primise un denunt la Prefectura de politie ca refugiatul Vasiliu-Cluj fusese expulzat in 1935 din Franta,la cererea guvernului roman.In consecinta,foarte politicos,comisarul care l-a anchetat i-a comunicat ca trebuie sa paraseasca teritoriul Frantei,deoarece exista un decret de expulzare care nu fusese abrogat.

In 1935,Vasiliu-Cluj scotea la Paris un ziar "La Roumanie étranglée" prin care ducea o lupta contra regelui Carol II.Guvernul roman, prin interventia lui N.Titulescu,pe atunci ministru de externe al Romaniei,a obtinut,foarte greu este drept,un decret de expulzare.

Au trecut 16 ani de atunci si in arhivele politiei franceze s'au ingramadit dosare,fise pe care le faceau necesare anchetarea fostilor agenti ai ocupatiei germane si agentii comunisti cari forfotesc pretutindeni.Cine s'ar fi gandit si ar fi avut timp sa scotocaasca prin dosarele din 1935,spre a cauta un decret de expulzare ce fusese emis contra unui Roman care,prin presa,ducea o campanie defaimatoare contra regelui unei tari aliate a Frantei?Vasiliu-Cluj se afla de doi ani in Paris si in tot acest timp autoritatile franceze nu l-au turburat si n' au aflat nimic impotriva lui pentru a-l considera indezirabil.Intr'o dimineata,asa din senin,este arestat si i se comunica sa-si prepare bagajele,deoarece decretul de expulzare din 1935 nu fusese abrogat.

Ca penalist,inzestrat cu o inteligenta ascutita,Vasiliu-Cluj va putea usor face unele legaturi cauzale pentru a identifica origina misterioasei denuntari.Fara indoiala,isi va da seama ca brosura in care a publicat faimosul ukaz dat de marele strateg al lasatului pe vine Petre Lazar,este cauza denuntului.Aceasta mefistofelica paiata de balciu, a masurat consecintele denuntarii ordinului circular No.1 si comentarii lui,si-a dat seama ca brosura lui Vasiliu-Cluj,asa de respectoasa ca forma iar ca fond excesiv de binevoitoare fata de abdicatul orou al capitularii,constituie totusi o periculoasa inovatie in randurile exilatilor romani.

Exilatii nu-l cunosteau,nu au avut prilejul pana la abdicare si parasirea tarii pe care o fericise cu o eliberare,sa stie ca adjutantul fostului rege se numeste Petre Lazar.Imensa majoritate a Romanilor din emigratie,in nesfarsita lor naivitate,au crezut ca este un ofiter dintre cei cari au participat la marea epopee;numai cativa camarazi de promotie cunosteau pe profesorul de gimnastica suedeza de la O.N.E.F. si dintre acestia,foarte putini aveau fisa morala a lui Petre Lazar. Tot ce mocneste ca rautate,ca vulgaritate sufleteasca in paiata cu grimase mefistofelice,in urma aparitiei brosurii trebuia sa rabufneasca.

Vasiliu-Cluj si-a permis sa-i comenteze ukazul,sa creeze o atmosfera defavorabila politicii absolutiste pe care o initiase,si in consecinta trebuia lovit ca sa serveasca de exemplu si sa intimideze pe ceilalti.

Ce lovitura mai cumplita poate fi pentru un pribeag,care Dzeu stie cum isbuteste sa-si randuiasca o existenta mizera,decat sa se pomeneasca alungat.Ridicat dimineata la opt fara un sfert,dus la Prefectura de politie,svarlit intr'o inchisoare laolalta cu drojdia societatii,tinut cateva ore,suficient ca sa-l demoralizeze si apoi sa i se comunice "sunteti expulzat";este un regizorat bine conceput pentru a clatina chiar cel mai robust temperament de luptator.

Vasiliu-Cluj si-a permis sa scrie in brosura comentar la ordinul circular al adjutantului regal Lazar:"Adjutantul unui suveran constitutional nu trebuie sa participe la viata de Stat in nici o forma,prin nici o actiune sau atitudine personala".."Suveranul domneste personal si nu are dreptul de a transmite prerogativele decat in cazurile si in formele prescrise de lege"..."Niciodata un suveran nu intra in polemica cu cetatenii sau institutiile tarii"..."Teoria constitutionala absolutista din comunicarea adjutantului Mariei Voastre"..."Definirea refugiului prin doua categorii nedemne de a reprezenta cauza nationala:una considerata desnationalizata,fiindca uneori interesele chiar ale tarii au impus locuirea unora mai indelungat in strainatate,si alta,dezonoranta fiindca s'ar afla "sub amenintarea legilor penale"."Nu numai inexactitatea si absurditatea acestei caracterizari,dar si forma de exprimare dovedeste o vadita inamicitie,daca nu si dispret,care evident,nu poate sa aiba loc in sensibilitatea unui rege fata de cetatenii tarii pe care o soarta vitrega,ca si refuzul lor de a depune juramant de credinta Republicii populare romane,i-a raspandit in lume fara ocrotirea cuiva". "Ne intrebam cu multa ingrijorare pentru raspunsul asteptat de la Majestatea Voastra,cum este cu putinta ca din atmosfera care inconjoara pe Majestatea Voastra sa emane un dispret asa de intens incat nu a mai fost retinut in intimitate ,ci destinat difuzarii".

"Destul!

"Destul cu mistificarea reprezentantilor intereselor romanesti.

"Destul cu monopolizarea fondurilor de Stat si distribuirea lor pentru mentinerea prin coruptie a unei legitimitati care nu este recunoscuta nici de refugiu si nici de forurile internationale.

"Stim ca Majestatea Voastra a fost si este indusa in eroare prin informatiuni inexacte si manifestarea ipocrita a unui devotament fals.

"Stim ca,in acelas timp,interesatii de a ramane in increderea Majestatii Voastre ne denigreaza pe toti acei cari ii demascam si ne arata ca fiind impotriva Majestatii Voastre si chiar impotriva Regalitatii.

"Nu-i credeti Majestate,cum nici tatal Mariei Tale nu trebuia sa-i creada pe acei cari il iubeau numai pentru ca le era lor bine si pentru binele lor l-au lingusit si mintit pana au ajuns cu totii pe panta prabusirii.

"Nu-i credeti Majestate,fiindca unul din ei a depus juramant de credinta pentru Republica populara romana".

Cel care a depus juramant de credinta este generalul Petre Lazar.

Am spicuit din brosura de 14 pagini aceste impunsaturi destinate paiatei mefistofelice,pentru a arata cat de provocat a fost Petre Lazar ca sa-i cloceasca razbunarea in stilul si in spiritul pe care poate sa-l aiba "candriul" mahalalelor bucurestene .

Vasiliu-Cluj s'a adresat fostului rege printr'o scrisoare deschisa.O naivitate sau o perfida epigrama,stiut fiind ca bietul Mihai-Viteza face constiincios tot ce-i sufla anturajul,iar de cand a parasit tara,pe care a fericit-o cu eliberarea,sufleurul augustului abdicat este Petre Lazar.

In timpul razboiului pentru unitatea nationala,am auzit pe un soldat,Steanta,numindu-l pe alt soldat tare nevoias la minte "mă,La-mi-mădat,Steanta,numindu-l pe alt soldat tare nevoias la minte "mă,La-mi-mă"; trebuia sa fi avut in vedere,Vasiliu-Cluj,cand se adresa fostului

rege,ca bietul Lă-mă mamă nu-i capabil sa aiba o parere,deci tot pe Petre Lazar l-a consultat.

Ca urmare,N.K.V.D.-ul capitularzilor,a fost pus in miscare.Noul comandant,Garibaldescu,a fost insarcinat sa gaseasca "un clenciu" cum spunea Lazar in cel mai pitoresc vocabular de la gropile lui Ouatu,pentru a isgoni din Franta pe suparatorul autor al scrisorii deschise catre rege.

Ceiace a infuriat si mai mult pe paiata mefistofelica a fost ca Vasiliu-Cluj a anuntat pe coperta brosurii inca o serie de publicatii: "Raporturile dintre refugiati si Majestatea Sa Regele","Raporturile cu Asociatia pentru Europa libera","Cariera si metodele impostorilor din refugiu","Chestiunea fondurilor monopolizate","Drepturile si datoriile refugiatilor".

Aceste brosuri n'au aparut inca,dar pentru a impiedica aparitia lor s'a recurs la solutia cea mai expeditiva:expulzarea din Franta.Isbit pe neasteptate,silit sa-si caute azil in alta tara-unde?-fatal,Vasiliu-Cluj nu mai putea avea linistea necesara pentru a scrie.Pana si-ar gasi o noua asezare,va trece timp mult.

Garibaldi Petrescu,sau prescurtat pentru posteritate,Garibaldescu, a tinut sa fie demn de inalta misiune ce i-a fost incredintata si cu gandul se vedea in viitor caftanit Director general al Sigurantei sau Ministrul politiei si al jandarmeriei,cum a fost Gavrila Marinescu.Merita o recompensa pentru destoinicia pe care a dovedit-o,descoperind "clenciul" dorit de Petre Lazar.

Ca autoritatile franceze au dat pasuire de o luna lui Vasiliu-Cluj, ca s'ar putea sa se abroge decretul de expulzare,nu are nici o importanta,meritul generalului Garibaldi Petrescu ramane intact: a furnizat lui Petre Lazar dovada ca Vasiliu-Cluj este un recidivist anti-monarhic.In 1935 publica la Paris "La Roumanie étranglée" in care ataca pe regele Carol II,in 1951 ataca perfid pe fiu.Continuitatea unei atitudini este dovedita si Maria Sa La-ma mama a fost convinsa.Quod erat demonstrandum,a ranjit paiata mefistofelica.

Acestea sunt faptele.

Mai toti refugiatii sunt harsiti de denunturile ale caror victime au fost,de saptamanile pierdute prin biurourile prefecturii de politie a Parisului,de interogatoriile suferite,de aceea vor citi cu indiferenta,ca un fapt divers,informatia privitoare la arestarea lui Vasiliu-Cluj.Omul se obisnuieste cu raul,si pentru un refugiat roman,la necazurile vietii de toate zilele,se mai adaoga,ca un marsav supliment,si hartuiala denunturilor.Nimic anormal in cazul Vasiliu-Cluj.Dar nu se poate trece cu usurinta asupra acestui caz.Nu este vorba de o nemernica razbunare a unui nenorocit care isi afla o ticaloasa usurare a propriilor lui necazuri,pricinuind un rau altui necajit ca si el;este vorba de institutionalizarea denunturilor,de organizarea unui serviciu de defaimare,de o forma anticipata a ceiace nazuieste sa fie maine monarhia restaurata.

Fara indoiala ca abjectia metodelor ne repugna,victimele serviciului de denuntari defaimatoare(serviciu incredintat de adjutantul regal Petre Lazar eroului rezistentii la fuga,Garibaldi Petrescu) sufera,dar bietii romani s'au deprins si nu-si mai fac inima rea.Nici autoritatile franceze nu mai iau in serios denunturile impotriva Romanilor,sunt si ele plictisite,scarbite,dar nu pot sa nu cerceteze denunturile pe care le primesc.Deci,nu aspectul de azi,demoralizant fara indoiala,ne impune o ingrijorare,ci proiectia intentiilor in acel nedefinit "maine",cand tara va fi eliberata.Aceasta proiectie ne impune o serioasa atentie,ne obliga sa meditam asupra unor intentii care nazuiesc sa devina o realitate:o monarhie a carei autoritate sa se rezime pe o politie secreta organizata dupa sistemul existent azi in republica populara paukerista.

De ce ne-am amagi cu fraze si n'am recunoaste ca experienta facuta

de Carol II a demonstrat ca un regim monarhic care dispune de o puternica politie secreta,se poate dispensa de sprijinul vointii nationale. Daca n'ar fi isbucnit razboiul,nimeni si nimic nu l-ar fi clintit pe regele Carol.Protestele lui Maniu nu depaseau cercul intim,iar cand fostul deputat de Putna,Nicusor Graur,a luat in serios un protest al sefului partidului national-taranesc si l-a tiparit clandestin pentru a-l difuza,a fost arestat,condamnat si supus la regim celular,fara ca aceasta masura sa fi provocat solidarizarea curajoasa a bravilor democrati.Iuliu Maniu nu s'a simtit obligat sa se infatiseze autoritatilor cerand sa fie condamnat el in primul rand ca autor al textului difuzat. Ce sa mai vorbim de ceilalti bravi democrati.N.N.Graur a iesit din inchisoare nebun.

De ce am ignora,cu o vinovata usurinta,experienta monarhiei autoritare si nu am tresari,ingrijorati,vazand intentiile atat de clare in organizarea serviciului de denuntari,serviciu al carui sef suprem este insusi adjutantul fostului rege?

Daca in exil,abdicat,simplu pretendent la tron in ipoteza unei restaurari a monarhiei,si,presupunand ca poporul roman nu ar ridica probleme raspunderilor care decurg din capitularea en rase campagne, fostul rege ingaduie adjutantului sa trimeata ordine circulare si sa urmareasca prin mijloace de josnica politie pe cei cari indraznesc sa exercite cele mai elementare drepturi democratice,ne putem imagina de ce va fi capabil maine,odata figurantul repus pe tron.

Tare mi-e teama ca in aceasta ipoteza,Urdareanu,Gavrila Marinescu ar pali in fata metodelor politienesti ale paiatei mefistofelice.Cazul Vasiliu-Cluj,in sine,este un fapt divers in existenta necajita a acestei nenorocite emigratii,dar cum victima este autorul unei brosuri respectoase ca forma,iar ca continut hipermonarnica,scrisa in linia celei mai corecte interpretari a monarhiei constitutionale,impingand chiar devotamentul fata de fostul rege pana a ignora chiar actul abdicarii si toate consecintele juridice care decurg din el,denuntul impune o deosebita atentie.

Ce valoare vor mai avea toate libertatile daca-maine-agenti ai Sigurantei te vor pandi noaptea la coltul strazii si iti vor face de petrecanie?Exagerari?Dar in Constitutia republicii paukeriste sunt garantate toate libertatile,in fapt insa numai un singura este valabila pentru Romani:libertatea sinuciderii.Nu invoaca Visinski,cu un cinism care ingheata,democratiile ...populare ,ca exemplu al adevaratelor democratii?

Ce garantii pot avea,maine,Romanii intr'o monarhie,constitutionala fara indoiala,cu toate libertatile care formeaza continutul unui regim democratic,daca un biet rege nevolnic devine instrumentul unei canalii?

Moare Gr.Niculescu-Buzesti,sfatuitorul intim al regelui si marele regisor al tradarii de la 23 august 1944,apare Vergotti;din motive de decenta este pus in umbra si apare Petre Lazar,iar bietul Lă-mă mamă ramane acelas instrument in mana anturajului.N'aude,n'a vede,N'a greul pamantului...

O simpla brosura politica de respectuos comentariu al unui abuz facut de adjutantul regal a mobilizat armata de iscoade a bravului Garibaldescu.La ce s'ar putea astepta cineva care scuturandu-se de toate minciunile conventionale ar incepe marele rechizitoriu,fara nici un menajament?Probabil ca s'ar aplica sistemul bolsevic aplicat lui Kutiepov.Este sigur si expeditiv.

Reproducem acest fragment de exaltare monarhica(recunoastem ca era necesar un dus rece) din brosura lui Vasiliu-Cluj:

"Credem pe deplin si fara reticente in Regalitate si in Majestatea Voastra.Credinta si devotamentul nostru nu sunt insa compatibile cu lingusirea si mistificarea,fiindca privim pe Rege integrat in insasi

notiunea de Patrie si aceasta nu poate fi lingusita,iar mistificarea fata de ea este adevarata tradare.

"Pentru noi Regele este un mijloc de incarnatiune a notiunei abstracte a Patriei;un simbol viu al acesteia,precum Drapelul este simbolul material.In Rege nu vedem un om decat a-L sti si Cel mai bun,Cel mai viteaz si Cel mai devotat Patriei,fiindca de aceia este in fruntea ei".

Toate aceste superlative se potrivesc ca nuca in perete si,ceiace Vasiliu-Cluj scria cu convingere,sigur a fost interpretat ca o perfida ironie.

Fara suparare,autorul brosurii a fost nemilos cand impovara pe bietul fost rege cu atatea obligatorii calitati.Sa fim seriosi,cel mai viteaz?In ce imprejurari s'a aratat curajos?Cand aresta pe maresalul Antonescu in palatul regal cu ajutorul lui Bodnaras-Spataru?Cand il preda garzilor comuniste?Cand citea mesajul de deschidere al Parlamentului Anei Pauker?Cand abdica vitejeste?"Cel mai devotat Patriei",scris Vasiliu-Cluj.Din acest mare devotament a predat tara Rusilor?

Daca am renunta la aceasta cadelnitare si am judeca,asa cum ne impune o tragica experienta,poate ar fi mai de folos noua si institutiei monarhice.Trebuie sa intelegem ca i-am innebunit cu superlativele,uitand ca oglinda adevarului este cea mai potrivita.

Vasiliu-Cluj a primit o mica lectie,menita sa-l invete ca numai lingusirea si mistificarea sunt acceptate de cel deprins cu superlative.Si acum sa tragem invatamintele.

a)Daca,din fericire,este asa de problematic,eroul capitularii de la 23 august 1944 ar mai reveni pe tron,stim la ce trebuie sa ne asteptam. Regimul va fi:toata natia pe branci in adorare,nimeni nu va avea dreptul sa ridice,macar ochii catre "Cel mai..."O politie secreta va supraveghia intensitatea extazului fiecaruia si orice deviatie de la ritual va fi crunt sanctionata.Exact ce este astazi in nenorocita noastra Patrie,numai ca "Divului"Stalin i s'ar substitui "Divul" Mihai.Structura politica ar ramane aceeas,poporul avand doar dreptul si datoria sa faca matanii.Se va ingadui stakanovismul mataniilor.

b)In prezent,faimoasa insarcinare de a organiza armata(nu radeti,e serios)eliberarii data generalului Garibaldescu se reduce doar la formarea armatei de iscoade si denuntatori.Prima actiune a fost incununata de succes;s'a gasit "clenciul" pentru a-la gata pe Vasiliu-Cluj care si-a permis sa discute constitutionalitatea lui Petre Lazar.Serviciul si-a dovedit valabilitatea.Cei cari isi inchipuiau ca pot gandi in oameni liberi,serviciul condus de iscusitul Garibaldescu i-a chemat la realitate,dandu-le un avertisment.Romanii sunt obligati sa tresara de bucurie(ordin circular)armata eliberarii s'a constituit....

Biet popor,ce sinistra bufonerie i se ofera...

Palma de Mallorca,1 decembrie 1951 Pamfil S E I C A R U

ooooooooooooo

RAVAS AMATORILOR DE MATANII

de Al. [illegible]RISTESCU

Am redat in alta parte a gazetei mesajul "Majestatii Sale Tradarea" la sedinta de deschidere a abatorului lui Groza din 16 octombrie 1947. Dupa atatia ani il recitesc indelung,cu acea incruntare a sangelui cu care il citisem si recitisem in cabana sgaltaita de furia vantului ce pe crestele Harghitei.

Era in noembrie 1947.Iarna timpurie cazuse fara zapada,dar grea de

desnadejde,gonind turmele spre Miercurea,subtiind codrul si ascutind foamea.Saptamani intregi traisem din painea bacilor intinsa cu atata intelegere si romaneasca omenie.Si dupa plecarea lor,alte saptamani traisem tot din ceace imi lasasera ei.Apoi muscase din mine prima foame,singuratatea si urletul chinuit al vantului in care se simtea onatul,dar sufletul mi se pastrase limpede si incarcat de sperante.

Asteptam infaptuirea minunii celei mari.Cum si cand,erau singurele intrebari ce-mi umpleau nimicul vietii.Din obida indelung stransa a tarii,avea sa tasneasca semnalul luptei.Nu putea fi altfel,cand durerea macina pana la os.Era atata jale'n vale,viscolea atata rasbunare in taisul privirilor unor ciobani,incat cum puteai oare sa nu crezi?

Nu se intronase noua domnie a viermilor,cu tot puroiul unui parlament de slugi si tradatori,de hoti si asasini peste holdele noastre arse timp de trei ani de lacustele lui Stalin? Nu vantura satele o noua semintie de calai ce murdareau tunica de ostas roman cu spurcata ste a Kremlinului?Nu se profila pe imensa suferinta a tarii,corbii ce executasera organizatul jaf al "stabilizarii monetare"?Si nu in fiecare candela pe care moartea glorioasa o aprinsese in casele si bordeele romanesti,suflase si sufla de la 23 august 1944 duhoarea imputita a Iudei?Nu spurcau de prea mult timp Iscariotii mormintele celor ce se inchinasera Patriei,pentru ca clocotul razbunarii si dreptatii sa nu plesneasca cu toporul in frunte,sluga si stapan deavalma?Credeam cu tot sufletul si in involburarea vantului hain de munte,nadejdea in apropiatul ceas al socotelilor,comunica fiintei ceva din caldura credintelor arse in timp de razboiu.

Sub stransoarea nerabdarii ce-mi chinuia nervii,luam adesea noptile in piept sa adulmec ca un lup din poalele Miercurii,freamatul inceputului de rasmerita.Si doar cand am simtit credinta destramandu-se,am indraznit sa bat,odata cu caderea noptii,in fereastra unei case uitate in marginea orasului.

Mi s'a deschis.Gazda a inteles totul,mai inainte de a fi deschis gura,pentru ca privirea-i la inceput piezise,se luminase.Tragand cu urechea in afara,mi-a dat sa mananc in fuga.Fara sa ma intrebe,mi-a pus pita si slanina intr'un ziar si mi le-a impins in fata.I-am inteles groaza,cum si el imi intelesese foamea.M'am ridicat si el mi-a oprit scurt gestul.N'avea nevoie de plata.

In noaptea aceia ,n'am mai avut puterea sa urc in munte.Aveam sa ma opresc la prima stana intalnita.Vantul urla a pustiu si printre barnele rarite,aschii reci de vant veneau sa mature pamantul inghetat al colibei.

Cand reusisem sa aprind focul,ziua descoperea imensa frunte a Harghitei,albita peste noapte.

In acele momente de desnadejde aveam sa gasesc pe o pagina a ziarului "Universul" desmatul si nerusinarea in toata Majestatea lor.Mihai I,regele botnarucilor tradarii,senin,surazator chiar,citea asasinilor poporului roman,mesajul rusinii fara nume,mesajul crimei de inalta tradare.Venea "cu vie satisfactie in mijlocul reprezentantilor tarii" in care el si guvernul sau Groza"gasise si sprijinul necesar cat si spiritul unei utile colaborari" de spoliere a tarii,de asasinarea celor ce nu aveau alte pacate decat de a fi simtit romaneste,de jefuirea pana si a mucegaitului bot de mamaliga a taranului devenit sclav pe pamantul lui.Si toate aceste crime la un loc,nu erau pentru el altceva decat "opera de stimulare a productiei"(de morti) si "de ridicare a standardului de viata"(vesnica).

Grohaise porceste despre "lichidarea consecintelor nefaste ale razboiului" in timp ce pielea se incretea de durere pe scheletele sutelor de mii de ostasi romani,pe care el si spurcatii lui sfetnici ii vanduse Siberiei lui Stalin.Grijuliu de saracia numerica a calailor,aceiasi majestate porceasca cerea balbaind sub uniforma de ofiter roman,ca

"aceasta opera trebuie sa continuie.Guvernul meu va supune deliberarilor Dvoastra un proiect de lege tinzand a asigura o justitie mai dreapta prin introducerea de judecatori populari in magistratura".

Cu o singura lovitura de copita,Boul Apis deschidea portile unor nopti ale Sfantului Bartolomeu-stranie si sinistra coincidenta,tot in 23 august-tuturor asasinilor de profesie,spre a ne judeca neamul si a ni-l extermina dupa legile de stepa ale stapanilor.

Vorbea plosnita aceiasi limba a tradarii,ca si tovarasul lui intru crima,ucraineanul Bodnarciuc,cand murdarindu-ne jertfa,scuipa:"Romania va continua strangerea legaturilor care ne unesc de mare Republica sovietica,ai carei fii au varsat sangele lor pentru eliberarea teritoriului nostru si a carei asistenta ne-a fost atat de pretioasa in momentele critice ce am traversat dupa eliberare".

Cand ajunsese aici,toti Laslii,Paukerii,Bodnarciucii si Dejii au aplaudat cazaceste,in timp ce paduchele tradarii iesit tovaraseste in frunte,plangea sangele ucigasilor neamului nostru.Se induiosa Boul de hoiturile acelora ce ne eliberasera tara de copiii ei cei mai buni. Si recunoscator pentru "eliberarea" Basarabiei si Bucovinei de sufletul romanesc,avea neobrazarea sa vorbeasca de "eliberarea teritoriului romanesc".

Cu ce bale de admiratie stropsea miselul:"Prietenia si colaborarea cu Uniunea Republicilor sovietice,aparatoare constanta a pacii,constituie baza politicii noastre externe ", si cu cata nepasare trecea peste o istorie scrisa cu sange de un popor intreg.In aceasta lingere de ciubota ruseasca,se tavalea si jertfa si credinta noastra a tuturora. Stalin,aparator constant al pacii!Si sutele de mii de morminte,si milioanele de Basarabeni si Bucovineni,totul era spurcat de netrebnicul ce ne incalecase dreptul nostru la moarte.Unde-mi erau camarazii Patru, Bejan,Cpt.Bayer si serg.T.R.Georgescu,apoi Lt.Palmer si Roiu si atati Ioni si Gheorghi pe care moartea ii ingenunchiase in pamantul Radautilor,Cernautului,Hotinului,etc?Jertfa lor ii ridicase dincolo de moarte, dincolo de viata,pentru ca porcul sa le spurce sacrificiul.

In coliba in care fumul gros de lemn ud ustura mai putin decat lacrimile infrangerii si rusinii,intelegeam ca acesta era pretul pentru care Regele Tradarii fusese exceptat de comunisti si de la confiscarea pamantului si de la aceia a banilor.Fusese singurul caruia i se daduse dreptul sa schimbe toti banii pe care-i detinea,in noua moneda instituita dupa "stabilizare".Recunostinta era tot atat de mare cat era si raul facut tarii,deaceia ca prim ostas al acesteia,isi termina spurcata-i inchinare facuta tradatorilor si asasinilor neamului nostru:"Cunoscand devotamentul si patriotismul Dvoastra,eu stiu ca guvernul meu poate conta pe sprijinul Dvoastra total.Rog pe Atotputernicul sa va va binecuvanteze pe Dvoastra si lucrarile Dvoastra".

Pentru sufletul celor cazuti pe campul de onoare,nimeni nu se mai ruga in afare de aceia in ochii carora lucea turbarea in care-i aruncase umilinta.

In noaptea urmatoare aveam sa ma strecor ca un hot pe langa liziere le satelor spre cimitirele surghiunului de astazi.Se prabusise o lume,lumea romaneasca,peste mormintele acelora ce o cladisera cu bratele sufletelor si a sangelui lor.Plecam hoteste,incercand sa iau cu mine cat mai mult din tandarile frumosului ce scaldase in lumina atatea si atatea priviri de camarazi,fulgerati de otelul mortii.Ce rost mai avea sa sper in mantuire,tocmai de la acei ce ne plangeau calaii si ne binecuvantau tradatorii?

Viperele isi facusera culcus in inima tarii,in aceiasi inima ce batuse chinul si framantase moartea,pentru ca asa voise Dumnezeu si asa cerea pamantul.

Acum,dupa o indelungata ucenicie a crimei,acelas Mihai ce in sedinta de [illegible]chidere a sesiunii extraordinare a Parlamentului,adica la

14 octombrie 1947 isi exprima solidaritatea cu Parlamentul:"Actiunea dusa de guvernul meu pentru combaterea tuturor fortelor inamice ale democratiei,independentei si suveranitatii nationale,a gasit in decizia unanima a Adunarii,expresia cea mai vie a vointei poporului nostru de a apara si consolida regimul democratic" se gaseste asa zis in exil si scursurile poporului nostru se inghesuie sub firma "partide politice" sa-l sarbatoreasca si sa-l sfinteasca.Dintre cei mai agitati se desprind national-taranistii.Adica aceiasi oameni ridicati de Iuliu Maniu si Ion Mihalache,ce prin "combaterea tuturor fortelor inamicilor democratiei"etc. cuvinte cuprinse in discursul regelui la 14 octombrie 1947,cuvinte ce aveau sa dea curajul comunistilor sa condamne la munca silnica pe viata in ziua de 3 noembrie 1947 pe cei doi sefi ai tarii,vin astazi prin temenelele lor sa -i condamne incaodata.Tradarea se dovedeste la tradatorii de vocatie,fara frontiere.

Prin sprijinirea lui Mihai ce a aprobat desfiintarea partidelor politice si condamnarea lui Maniu si Mihalache,ramasitele acestor partide in exil,confirma aceasta condamnare,asumandu-si in fata istoriei raspunderea asasinarii lui Maniu.

Mistificare bate plinul si tradarea inceputa in timp ce Romanii sangerau pe campurile de batalie,creste,creste,fara incetare.Prietenii si "fratii" de eri ai lui Iuliu Maniu si Ion Mihalache,sarbatoresc astazi pe eroul asasinarii lor,asa cum sarbatoreau pe asasinii maresalului Antonescu.

Ce criminali vor sarbatori oare maine?

Solidarizarea cu Mihai le trece pe umeri o parte din discursul regelui,in fata Parlamentului lui Groza si al Anei Pauker."Actiunea dusa de guvernul meu pentru combaterea tuturor fortelor inamice ale democratiei,a independentei si suveranitatii nationale,a gasit in decizia unanima a Adunarii,expresia cea mai vie a vointei poporului nostru de a apara si consolida regimul democratic,fraza dintr'un discurs rostit in ajunul procesului lui Maniu si Mihalache,judecati in stare de arest.

Eroii de la 23 august incep a se lichida pe etape.Prin atitudinea lor sfintesc teza lui Mihai,adica partidul national-taranesc si Iuliu Maniu erau"dusmanii democratiei,independentei si suveranitatii nationale.

Cinica manevra de a se spala pe maini de crima de la 23 august. Pentru atingerea scopului,ei nu cunosc limite,si o tradare in plus sau in minus,o crima mai mult sau mai putin-chiar daca victima se numeste Iuliu Maniu-ce poate sa mai conteze?

Umbra franghiei se proiecteaza fara mila deasupra capetelor lor,si aceasta rece prezenta ii face sa scuipe unde au lins si sa linga unde au scuipat.

Intrebarea este cum vor raspunde maine diversii buzesti mai mici ca Preda,Cioranescu,Radovanii si atatia altii cari cu patrupeda seninatate se indreapta spre curtile martiale.ale raspunderii.

Scuza balcanicei foame nu va mai prinde la poporul roman lasat sa moara rozand rogojini in anul 1946-anul secetei de moarte-in timp ce milioanele lui de franci elvetieni provocau indigestia burtilor de struti ale partizanilor.

Amatorii de matanii sa ia seama!

Alexandru C R I S T E S C U
Invalid de razboiu

P.S.Vom da mai jos comentariul facut de gazeta romaneasca comunista la Paris in 1947,discursului de inchidere a sesiunii extraordinare a Parlamentului,in 14 oct.1947.

"La sedinta de inchidere a sesiunii extraordinare a Parlamentului roman in 14 oct.1947,suveranul,dupa ce a adus omagiul,in mesajul sau muncii asidui depuse de toti deputatii,trece in revista actiunile impliniteor,gratie efortului tuturor.

"Intensificarea productiei si reorganisarea economiei nationale care au permis guvernului sa realizeze stabilizarea monetara, singura capabila sa amelioreze soarta taranilor, sunt deasemeni scoase in relief. Dupa ce a subliniat munca depusa in vederea formarii unei armate puternice, in cadrul tratatelor de pace, Regele se exprima in acesti termeni asupra necesitatii de a apara democratia romaneasca: "Actiunea dusa de guvernul meu pentru a combate toate fortele inamice ale democratiei, independentei si suveranitatii nationale, a gasit in decizia unanima a Adunarii, expresia cea mai vie a vointei poporului nostru de a apara si consolida regimul democratic".

ooooooooooooooo

" VIITORUL GLORIOS AL ROMANIEI "

de Pamfil SEICARU

Ai un sentiment de sila, incerci o oboseala cand citesti frazele scremute, ticluite de bieti neputinciosi ai scrisului, obligati sa gaseasca o justificare cat de aproximativ acceptabila a actului de demonta de la 23 august 1944.

Ultimul argument pe care il prezinta "La Nation Roumaine" este: "Le 23 aout 1944, le roi, le peuple et ses chefs politiques démocrates ont assuré l'avenir glorieux de la Roumanie". Cum isi dadeau seama onorabilii aparatori ai capitularii tradatoare ca este cam zanateca aceasta afirmatie, ca s'a asigurat viitorul nenorocitei noastre tari, s'au grabit sa adauge, pentru a convinge-pe cine?-si a da o cat de vaga aparenta de verosimilitate: "qui-selon l'expression de Mr. M. I. C. Kersten, dans la résolution presentée à la Chembre des Représentants-a gardé ainsi intacte l'inapréciable "amitié historique" du grand peuple américain. Elle est restée, de cette facon, unie à ce peuple" par une aspiration égale à la démocratie, à la liberté et à la justice" s'imposant, en meme temps, au respect de tous les peuples qui aiment la liberté."

Sa scuturam putin sdrentele acestea ale retoricei prea cunoscute; aria flasnetei capitularde "democratie", "libertate", si "justitie" a inceput sa ne irite.

Deci, pentru ca poporul roman sa capete "amicitia istorica" a marelui popor american a trebuit ca Romania sa fie data prada bestiilor lui Stalin, sa i se extermine elitele intelectuale si toti Romanii sa devie sclavi.

Fara indoiala ca prietenia Statelor Unite, cand este efectiva si nu o simpla declaratie de politeta, are o valoare unica. Este efectiva cand interesele americane coincid cu interesele unui alt popor. Finlanda are aceasta prietenie, fara sa fi platit un pret care echivaleaza cu o sinucidere nationala.

Interesele americane, desigur, cereau in 1944 ca durata razboiului sa fie scurtata, si cu atat mai grabit era Statul major al armatei americane, cu cat era prea bine informat de tot ce se lucra in laboratoarele germane. S'a mers in sensul dorintelor americane. La Cairo, timp de cinci luni, cand Stirbei si Visoianu asteptau sa li se confirme un acord de armistitiu, "prietenia istorica" a poporului american, din nefericire, nu s'a manifestat; pe acea vreme era mai de pret mentinerea prieteniei Rusiei sovietice. Oricine a citit cartea lui James Byrnes "Cartes sur table" a verificat cat de putin a insemnat Romania in jocul marilor interese ale Statelor Unite. In octombrie 1946 ni-ar fi fost de mare folos amicitia istorica a Statelor Unite, cand s'a ticluit asa zisul tratat de pace. S'a protocolat tot ce a cerut Rusia sovietica, pana si aberatia de a lega retragerea trupelor din Romania de... tratatul de pace cu Austria, sub pretextul necesitatii comandamentului rusesc de a pazi caile ferate romanesti, asigurand legatura cu trupele de ocupatie din Viena. Linia de comunicatie din Rusia, prin Cracovia cu Viena este mai scurta cu 800 de klm decat prin Arada sau Oradea Mare.

De la 1944, 23 august, poporul roman este zotanit de copitele bestiilor rosii; peste 300.000 de deportati in Siberia, alte cateva sute de mii in inchisori si la canalul Dunare-Marea Neagra. Ce bine ar prinde schingiuitului popor roman amicitia efectiva a poporului american!

Suntem in decembrie 1951: cine are curajul sa faca inventarul pierderilor in bunuri si oameni ale Romaniei, de la 23 august si pana azi?

Putem face Statelor Unite aceasta ofensa de a spune ca numai cu acest pret le-am putut castiga prietenia? Si inca nu s'a terminat teribila mucenicie a poporului roman.

In 1944 politica Statelor Unite avea ca o certitudine de baza prietenia Rusiei sovietice, deci ar fi o aberatie sa invinuim pe Americani ca nu ne-au aparat interesele noastre. Nici interesele Finlandei n'au fost aparate de Americani, dar Finlanda a avut o conducere nationala, nu una tradatoare.

Cat priveste respectul pe care ni l-am asigurat prin actul de capitulare, o elementara pudoare ne impiedica sa vorbim.

Dar ce viitor au asigurat Romaniei, nemernicii faptasi ai actului de la 23 august 1944?

Reproducem din ziarul englez "Daily Mail" din 20 noembrie 1951 acest articol, semnat Rubert Harrison.

" CE SE INTAMPLA IN ROMANIA"

Viena... Va fi Romania inghitita curand de Uniunea sovietica? Va deveni o republica in plus din Uniunea sovietelor? Sunt intrebari ce se pun-si larg discutate-in Centrul Europei. Mai putin se aude din Romania, in afara de ceace vine din sursa direct sovietica. decat din toate celelalte tari satelite. Este tara cea mai lipsita de contact cu celelalte tari dimprejur; a fost mult mai inapoiata ca desvoltare, pe vremuri, decat Ungaria si Cehoslovacia; si a fost mult timp sub dominatia Rusiei sau sub influenta altui Stat slav.

Acum se vad dupa multe semne, ca procesul de rusificare se intensifica. Unele persoane cred ca acesta este semnalul ultimului efort, dupa care Romania va fi absorbita complect de Uniunea sovietica. Luna prieteniei Ruso-romane a inceput in octombrie 21, si a consistat intr'o misc care intensiva de a face Uniunea sovietica cat mai populara in Romania. Aceasta miscare cuprinde accelerarea invataturii limbii ruse, incurajarea citirii cartilor rusesti, raspandirea intrebuintarii metodelor sovietice in industrie, arta si agricultura, pe tot intinsul tarii.

Invatamantul rusesc.

In legatura cu luna de prietenie romano-rusa, a fost pornita o intensificare a invatamantului limbii ruse. In afara de marele numar de profesori rusi adusi in ultimii cinci ani, "Romania libera" aduce la cunostinta ca "toate persoanele stiind limba rusa si toti studentii de la Institutul Maxim Gorki, au fost mobilizati ca sa presteze serviciu ca profesori. Limba rusa este deja o materie impusa in toate scoli-

le primare sau secundare si copiii sunt obligati,prin toate mijloacele,sa citeasca Comsomolskaya Pravda si Pionerskaya Pravda.Se vorbeste de mii de abonamente obtinute chiar in cele mai departate parti ale tarii.La aceasta distributie a ziarelor rusesti si a manualelor de scoala impartite gratuit,lectiile gratuite de limba rusa se fac mai raspandite cu ajutorul filmelor,al poeziilor,cantecelor si dansului.

Intr'un articol al foaiei literare saptamanale a "Scanteiei",apa-rut de curand,scrie:"In tara noastra,unde in trecut,cartea cea mai sa de editura,a publicat in octombrie 1951,14.777.646 volume!

Alte sfere.

Nu numai prin cultura se face rusificarea,ci in toate sferele de activitate.Azi,intreaga armata romana este imbracata in uniforma rusa, cu grade ruse,si fac manevre rusesti,este armata si echipata cu arme rusesti si intrebuinteaza comenzile ruse.Inalti ofiteri rusi se gasesc in ministerul de razboiu cari controleaza instructia si organizarea armatei.

De fapt intreaga industrie romaneasca este controlata si organizata de Rusi prin Sovromuri-adica asociatii sovieto-romane care presupun o baza de 50% de fiecare tara.Romanii furnizeaza tara,materia prima si munca,Rusii pun o oarecare suma de bani si organizarea.Profitul este impartit jumatate-jumatate,dar controlul este aproape complect rusesc.

Intr'un articol recent din "Romania libera" se arata ca Sovrommetal produce azi 91,6% din randamentul total de carbuni ai tarii,41,6% din totalul randamentului de fonta bruta si 46% din randamentul de otel.

Sistemul sovietic.

Sovromtractor a furnizat mii de tractoare si a incurajat productia a altor mii in industria romaneasca si a organizat intrebuintarea masinilor agricole de sistem pur rusesc dealungul tarii.

Sovromul lemnului controleaza aproape intreaga productie si vinde productia de lemne din tara;alte sovromuri controleaza transporturile pe cai ferate,sosele,aer si ape.Aceste Sovromuri nu numai ca controleaza cea mai mare parte a industriei romanesti,dar ele au introdus in toate ramurile de activitate exact acelas sistem de vanzare ca in URSS.

In agricultura de asemenea se aplica aceleasi metode slave.Acolo unde inainte porumbul si graul erau cerealele cele mai importante,azi se cultiva orez si bumbac.Sistemul sovietic de rotatie al semanaturilor-de a ara imediat ce recolta a fost stransa,de a secera exact inainte ca toate boabele sa fie complect coapte pentru ca ele sa nu se piarda-,si semanarea,ingrasarea pamantului,toate au fost adoptate dupa sistemul rusesc.De asemenea organizatia de colectare a produselor agricole-kolkhozul-a fost introdusa si extinsa cu repeziciune.

Echipe in turnee.

O echipa de dans popular a Statului rusesc strabate tara.O delegatie sovietica a Asociatiei Prieteniei a sosit si face un turneu prin tara.Un numar de delegatii de tarani,de sportivi si scriitori sunt in vizita in Rusia.

Poate mai semnificativ ca toate este articolul recent publicat in "Viata Capitalei" vorbind despre relatiile slave si ruse dealungul istoriei cu Romania.

"Este foarte apropiata inrudirea dintre limba noastra si cea rusa.

In vocabularul nostru se gasesc un numar mare de cuvinte slave care fac dovada contributiei aduse de popoarele slave la formarea limbii noastre.Vechea limba rusa era aceia intrebuintata in primele documente administrative si diplomatice din cancelariile printilor.Este o limba care a avut un rol primordial in istoria culturii noastre".

Este aceasta propaganda o simpla coincidenta,se intreaba lumea la Viena,sau sunt grade sistematice si stiintifice spre complecta absorbire a Romaniei in Uniunea sovietica?Eu cred ca viitorul apropiat va da raspunsul.

Deci,la Viena se pune intrebarea:"va fi Romania inghitita curand de Uniunea sovietica?",iar la Paris,ziarul "La Nation roumaine" flasneta gunoaielor partidelor nu se sfieste sa spuna ca la 23 august "regele si sefii politici democrati(poporul roman nu a avut alt rol decat de victima) au asigurat un viitor glorios Romaniei".

Viitorul glorios de a fi"inghitita curand de Uniunea sovietica". Puslamalele acestea mai au indrazneala sa si insulte agonia poporului roman.

Cititi articolul din "Daily Mail" si scrasniti din dinti,daca ingrozitoarea scadenta a actului de la 23 august va cutremura.

Palma de Mallorca,27 noembrie 1951 Pamfil S.E I C A R U

ooooooooooooo

P R A B U S I R E A

12

de capitanul Nicolae VRABIE

Intr'o dimineata am aflat ca maiorul Ivan Ivanovici-Raskov s'a evaporat.Nu si-a luat ramas bun de la nimeni,nici chiar de la colonel. Numai peste o zi aveama sa gasim explicatia acestei plecari ciudate.Nu mai faceam parte din corpul de armata rusesc si nu mai mergeam in Iugoslavia,ci in Ungaria.Iesind de sub ordinele comandamentului de corp de armata rusesc,treceam sub acelea ale generalului roman Stoenescu.

Mergem din nou in mars fortat,zi dupa zi,fara repaos,cu etape din ce in ce mai lungi.Cand intram pe teritoriul judetului Timis,ii cer voie colonelului sa ma duc pana in targul Gataia,regimentul urmand sa cantoneze in Tormac.Trec prin targul Moritzfeld,sat nemtesc unde sunt cunoscut de toti,in iarna fusesem trimis acolo ca presedinte al unei comisii de rechizitie.In satele nemtesti,furia ruseasca s'a deslantuit si mai teribil.Moritzfeldul e un sat cuprins,ca toate satele nemtesti in general.

Sunt inconjurat de batrani si copii-cei tineri au fost incarcati in camioane si porniti catre minele siberiene-si nu mai inteleg nimic din cauza bocetelor.Nemtii ma invita sa dorm la ei,dar le raspund ca merg la Gataia.Atunci imi ofera foi de tutun,foi care au devenit azi cautate si de ofiterii romani,nu numai de nemtii din Moritzfeld.In comuna nu a mai ramas nici un cal.Cand ma apropii de Gataia.intalnesc batrani si femei care cara porumb cu roaba.Cand ma vad,ma saluta respectuos in tacere,si-si continua drumul incovoiati,constienti parca ca duc in spate greutatea unor pacate ce nu sunt ale lor.

In Gataia gasesc Rusi si inca multi.Frontul e aproape,se aud tunurile rabufnind undeva spre Vest.La intrarea in targ gasesc pentru prima data o rusoaica ce reglementeaza circulatia.Imi cere "dacumenta",ii

zambesc,o fac sa inteleaga ca e frumoasa si-mi da drumul.In targ sunt zeci si sute dintre aceste femei soldati.Cele care nu sunt in serviciu se plimba prin targ,mestecand filosofic seminte.Multe din ele sunt imbracate in rochii furate.Chiar daca pe strazi s'ar gasi si alte femei in afara de ele,ar fi usor de recunoscut,chiar privite pe la spate.Unele au rochii prea lungi de le bat calcaile,altele prea scurte de li se vad coapsele albe.La acestea se vad ciorapii rasfranti,legati cu sfori,din lipsa sau chiar-ceiace e mai probabil-din ignorarea folosirii portjartierului.

Ma duc direct la perceptor.Cand ma apropii de casa,o intalnesc pe nevasta perceptorului,o femeie frumoasa,eleganta altadata,dar care acuma clempaneste niste papuci de lemn si e imbracata intr'o rochie soioasa.Parul ii este lasat in desordine pe spate,obrajii innegriti de funigine,exact ca nevasta gazetarului din Alexandria.De nu mi-ar fi zambit si de nu mi-ar fi dat buna ziua,asi fi trecut pe langa dansa,fara sa fi banuit ca sub aceasta aparitie antideluviana se ascunde femeia gatita cu gust,din seara onomasticei perceptorului,la Sfantul Nicolae,deci la interval de mai putin de un an.

Acasa il gasim pe perceptor si atunci aflu ca acesta este varul capitanului Ursu.In casa perceptorului e instalat un maior cu cativa ofiteri si vreo 4-5 rusoaice.Lui,nevestisi si celor patru copii,le-au lasat numai bucataria,o bucatarioara in care abia ai loc sa te invartesti.Cu mare greutate,biata femeie,poate sa injghebeze ceva pentru masa de seara.Cat priveste de vesela,mancam in cratite,eu avand o furculita si o lingura buna,perceptorul o lingura fara coada,iar nevastasa mananca cu degetele.

-Ne-au luat tot domnule capitan,se plange perceptorul,dar cel putin,bine ca am scapat cu viata.

Perceptorul povesteste patania agentului lui de perceptie pe care il cunoscusem si eu cu ocazia aceleias comisii de rechizitie,gratie careia il cunosteam pe perceptor si pe nevastasa.In casa agentului venise si invatatoarea ca sa fie mai aparata de poftele bestiilor.Dar intr'o seara au venit niste ofiteri cari au cerut de mancare.Dupa mancare au cerut bautura,pe urma dans,si insfarsit a venit scena cunoscuta bine de toti cei cari in aceste zile au dat de necaz.

-Jena,jena,au inceput sa strige ofiterii,agentul de perceptie a fost legat burduf si aruncat in curte ca un sac de fasole.Ce a urmat apoi,e usor de imaginat.

Perceptorul are un grajd in care am incuiat pe Rosinanta,dar lacatul pe care l-am pus la usa,nu-mi da nici o siguranta.Deaceia caut sa recurg la o smecherie,intrebuintata pana atunci cu succes. Ma duc la maior,si cu franturi de romaneasca,ruseasca si nemteasca,ii spun ca suntem aliati,ca merg sa ma bat alaturi de ei cu "nemetzki" si Rusul se inveseleste.Imi ofera un pahar de vodka si apoi atac subiectul care ma interesa.

-Am un cal,e aici in grajd.

-Haraso,imi spune el,batandu-ma pe umeri.

-Haraso,haraso,il fac eu sa inteleaga,dar maine dimineata,mai gasesc eu pe Rosinanta mea la grajd?Ii explic apoi ca e vorba de un biet cal pipernicit,ca nu merita sa fie luat de ei cari au cai frumosi,ba inca si masini.

Rusul a inteles ca e vorba de cal,a inteles teama mea,dar cuvantul acesta Rosinanta,il lasa nedumerit.Il trag atunci de mana si-l conduc la grajd.Rosinanta devine nelinistita la vederea aliatului.Dupa teama cu care il priveste,Rosinanta mea pare sa fie animata de sentimente fascisto-naziste.Insfarsit,maiorul intelege ca Rosinanta e numele bidiviului meu.

-Ia,Nicolai,Colea,ii spun eu,punand mana pe piept.Comi-si-i arat patrupedul,Rosinanta.Verstehen?

-Verstehen,raspunde Rusul inveselit.Si-mi promite ca Rosinanta va fi si maine dimineata in grajd.

Ne-am culcat apoi cu totii;nevasta perceptorului in pat cu doi copii,eu pe niste scanduri si perceptorul cu ceilalti doi copii,pe dusumea.

Cand s'a luminat,am fost trezit din cauza sgomotului din curte.Perceptorul era in picioare,la fereastra.

M'am sculat la opt.Rusii plecasera.Rosinanta era la locul ei.Smecheria mea prinsese si eram fericit.Mai putin fericit era perceptorul. Camerele erau goale,ramasesera numai paturile si mindirele,restul fusese incarcat in camioane.O jumatate de perdea atarna sfasiata,restul din ea era mototolit intr'un colt.Perceptorul a desfacut-o:Rusii isi stersesera cismele cu ea.

Uimirea noastra avea sa fie si mai mare in fata aparatului de radio.Cutia era la locul ei,dar goala,toate piesele din interior disparusera.Nu am putut gasi nici o explicatie acestui fapt.In definitiv,de ce nu luasera aparatul cu totul?Cine i-ar fi putut impiedica sa o faca?Acesta era un gest fara explicatie,ca atatea altele pe care aveau sa le vada toti,pe acolo pe unde au trecut "eliberatorii".

Am ramas sa beau un ceai si perceptorul a plecat la perceptie sa vada ce s'a intamplat si acolo.Apoi eu mi-am luat ramas bun si am plecat la primarie.Acolo am gasit pe primar si pe toti functionarii,adunati cu totii,lipsiti de cuvant,ca la o adunare a notabilitatilor unei comuni in urma unui teribil incendiu sau a unei inundatii care a maturat totul.

-Ne-au luat tot domnule capitan,imi spune primarul.N'a mai ramas un cal in comuna.I-au luat si pe cei schiopi si pe cei orbi,pe toti.

Intorc instinctiv capul la fereastra,spre a ma convinge ca Rosinanta e la locul ei,legata de un pom.

-Si stiti ce cai frumosi avea comuna noastra!

Intr'adevar stiu.In calitate de presedinte al comisiei de rechizitie,ii vazusem pe toti,caii de munca,de trasuri,dar mai ales pe aceia frumosi,de prasila,ai sindicatelor de crescatori de cai.N'a mai ramas nimic.Si in urma unui incendiu,si in urma unei inundatii mai ramane ceva;in urma eliberatoriul ramane doar pustiul.Pustiul si groaza.Groaza ca se vor intoarce cei cari au plecat sau ca vor veni altii.Dupa un incendiu sau o inundatie,omul stie ca prapadul nu va mai reveni.Oamenii se pun pe lucru cu ardoare,pe refacut.Acuma nu poate exista nici o dorinta de refacere.De refacut? Ce si pentru ce? Rusii pot reveni azi, maine sau poimane.

In acest timp apare si perceptorul.A uitat sa dea buna ziua.Si-a pus geanta pe masa si din ea scoate manerele rasucite ale casei de bani.Le-a gasit pe jos.Casa de fier a fost sparta,arhiva ravasita.Perceptorul cere primarului si notarului sa-l insoteasca pentru a incheia un proces verbal.

Mi-am luat ramas bun si am plecat in cautarea regimentului,ocolind pe camp,pentru a nu ma intalni cu niscaiva aliati la care smecheria mea sa nu mai prinda si sa raman fara Rosinanta.

Masa de pranz am luat-o in apropierea satului Jebel.Dupa repaosul din satul de pe malul Dunarii,soldatii nostri dau din nou semne de oboseala.Stam lungiti pe iarba si mancam in tacere.Si aceasta tacere e intrerupta de colonel care mi se adreseaza mie.Ceilalti ofiteri ridica capetele curiosi.

-Ma Vrabie,suntem cum e mai rau.

Mi-am intrerupt mancarea,cum au facut-o dealtfel si ceilalti.

-Rupti,morti de oboseala,si in plus,-ceiace este mai grav-lipsiti de armament si munitii.Regimentul intreg nu are astazi puterea de foc a unei companii de armament greu.Colonelul se opreste o clipa,parca si-

ar cauta cuvintele,sau mai degraba parca ar ezita sa si le exprime.

-Si asa cum suntem,mergem sa ne batem cu Nemtii.Trecem peste chestiunile pur afective-faptul ca mergem sa ne batem cu un fost aliat alaturi de un fost inamic-dar sa consideram partea practica.Nemtii sunt inca tari.Au aratat-o la Oradea Mare unde Rusii au fost maturati pur si simplu,la Cladova unde au umplut albia Dunarii cu cadavrele actualilor nostri aliati,si inca in atatea si atatea locuri.Ziarele noastre vor sa ne faca sa credem ca armata germana a devenit un magar care nu-si mai poate duce samarul.Sa ne fereasca Dumnezeu de ultima lovitura de copita a magarului;e cea mai periculoasa.

Colonelul s'a oprit din nou pentru a-si aprinde o tigara.Toti ofiterii sunt numai ochi si urechi.

-Si cand vom primi aceasta lovitura,va fi vai si amar de noi.Inainte nu putem merge,Nemtii vor refuza sa ne ia prizonieri,socotindu-ne tradatori.In realitate si suntem.Acesta este adevarul,de ce sa ne ascundem dupa deget? Cei cari au dat lovitura de Stat,si-au asumat o grea raspundere in fata istoriei.Dar ei sunt cu istoria-deocamdata cu foiosul-iar noi cu ponosul.Si noi mergem-cum spunea Petea-ca oile intr' o turma.Dealtfel,uitati-va la bietii nostri soldati,la regimentul nostru,si veti vedea ca si la propriu,nu numai la figurat,suntem o turma. Nemtii ne vor impusca ca pe niste caini.Si nici inapoi nu putem merge. Acolo ne asteapta pistoalele mitraliera ale proaspatului aliat,care ne va considera dezertori.Deci inainte tradatori,inapoi dezertori.La mijloc ...carne de tun.

Colonelul s'a oprit.S'ar parea ca asteapta un raspuns de la mine. Sunt-in afara de Manciulescu-ofiterul care a avut curajul sa-si manifeste ostentativ ura fata de noul aliat,dar mai ales fata de comportarea lui.Desigur ca Manciulescu a avut un curaj ce l-a depasit de departe pe al meu,dar Manciulescu e considerat un copil,si inca unul din acei cari dau semne de deranjamente la cutia craniana.Eu sunt mai in varsta si manifestarile mele au mai multa trecere la colonel.Dealtfel, se pare ca el ma considera un exemplar rar in regiment.Si'nchipuie ca eu asi avea careoari legaturi politice cu cei cari la Viena au luat pozitie contra capitularii Romaniei.Deci se pare ca de la mine asteapta un raspuns care sa-i linisteasca temerile.

-Domnule colonel,daca vom avea nenorocul sa primim ultima lovitura de copita a magarului,cum spuneti Dvoastra,sa nu va temeti.In acest caz,drumul nostru este inainte si nu inapoi.Inapoi,pistoalele mitraliera ale aliatului vor fi necrutatoare.Dara daca Dvoastra ati privit fiteta practica,materiala,a problemei,mie sa-mi dati voie sa o privesc pe cea morala.Domnule colonel,eu sunt anticomunist de la varsta de cinsprezece ani.Ideile mele se gasesc astazi in tabara invinsilor.Pentru mine personal nu vad alta iesire onorabila,decat sa mor pe barica-da acestor idei.Ceilalti faca ce-or vrea.Si acuma sa trecem la partea practica.Va pot asigura ca nici unul dintre noi nu va fi impuscat de Nemti,ca tradator.Ei stiu ca nu noi suntem tradatorii.Acestia se gasesc la Bucuresti,dar acolo nu-i poate atinge copita despre care vorbeati.

Toti ofiterii s'au ridicat intr'un cot,colonelul isi striveste intre dinti capatul tigarii.

-Cum? intreaba colonelul.

-Am eu o formula domnule colonel.Le-o voiu spune Nemtilor si nu ni se va intampla nimic.

-Si care-i acea formula? Spune-ni-o si noua.

-Asta nu domnule colonel,ii raspund eu razand.Poate va vine fantezista ideie sa ma arestati.

A urmat un lung moment de tacere.Capat convingerea ca blufful meu a reusit pe deplin.Nu am nici o formula,am totusi convingerea ca daca vom cadea prizonieri la Nemti,nu ni se va intampla nimic.Eu sunt convins ca Nemtii-asa cum i-o spusesem si colonelului-stiu cine sunt tra-

datorii.Capat insa si convingerea ca colonelul nu va indrazni sa incerce a-mi tempera manifestatiile anti-ruse,necum sa mi le interzica.

Ii este frica de copita magarului.

La Parta ramanem mai putin de 24 de ore,desi si aici-ca pretutindeni-ni s'a promis repaos si mai ales,intariri.La Parta au fost lupte. La marginea satului se vad niste musuroaie sub care se gasesc cadavre de Germani si de Rusi.Deasupra celor rusesti se ridica un bat cu o stea in varf,deasupra celor nemtesti nu e nimic.Sunt cantonat la o familie de Svabi batrani.Acestia-ca toti dealtfel pe unde au trecut Rusii-sunt ingroziti.Cu mare greutate reusesc sa innod o conversatie cu ei.Aveau trei baieti mari.Unul a refuzat sa se inscrie in armata germana si a ramas intr'un regiment de artilerie romaneasca.Alegerea lui nu a fost mai fericita decat a celorlalti doi cari au plecat in armata Reichului. Dupa 23 august a fost ridicat de la regiment si trimis in Rusia.Dintre ceilalti doi,unul a cazut chiar aici la Parta si se gaseste sub unul din musuroaiele de la marginea satului.Sub care?Dumnezeu stie.Al treilea se gaseste undeva in Polonia.Ultima scrisoare a primit-o cu trei luni inainte.Si in timp de razboiu,trei luni e mult.

Amandoi batranii au peste 70 de ani.Se misca prin casa in varful picioarelor.Se bucura oare ca cel putin ei au scapat cu viata? Nu pare deloc.

Dimineata,agentii de transmisiune ne anunta ca trebuieste sa plecam imediat la Jebel,unde generalul Stoenescu,comandantul corpului de armata,voieste sa stea de vorba cu toti ofiterii,pana la comandantul de companie inclusiv.Luam o caruta in care suntem patru comandanti de companie.Dintre ei,ii dau numai numele capitanului Panturescu,singurul despre care stiu ca se gaseste in lumea libera.Ceilalti ar putea sa se gaseasca in tara,si destainuirile mele ar putea sa le aduca neplaceri. In caruta,fumam in tacere.Sunt singurul ofiter activ,ceilalti sunt rezervisti.Ii privesc pe ascuns si ma intreb daca nu sunt framantati de aceleasi ganduri.Intr'adevar,chemarea generalului Stoenescu imi apare grea de sperante.Stoenescu a fost unul inaltii demnitari ai maresalului.Nu cumva a luat hotararea sa treaca cu tot corpul de armata la Nemti?Aceasta ideie ma face sa tremur de emotie.Lupta Nemtilor e fara sperante,desigur.La capatul ei-daca generalul se hotaraste sa trecem alaturi de fostul aliat-ne asteapta moartea.Dar cel putin,va fi o moarte onorabila,eroica.Cum i-am spus eu comandantului de regiment in satul de pe malul Oltului,acolo unde sublocotenentul Manciulescu a "crestinat" pe Rusul ce voia sa-i ia caii:Domnule colonel,punem regimentul in cerc si ne batem.

Ii privesc incaodata indelung.Da,nu mai este nici o indoiala,in acea dimineata,comandantii de companie care se gaseau cu mine in caruta ce ne ducea la Jebel,erau framantati de aceleasi ganduri;chemarea generalului Stoenescu le dadea aceleasi sperante.

La intrarea in sat,tipetele unei femei care iesise dintr'o curte,in urma carutei noastre,ne fac sa ne oprim.Femeia alearga dupa noi si ajunsa langa caruta,cade in genunchi,in praful drumului,isi aseaza palmele pe piept ca pentru rugaciune si incepe sa ne spuna printre hohote de plans,pasul ei.O intelegem cu greutate.Ceilalti ofiteri se uita in trebatori la mine,asteptand o hotarare,ca unul ce sunt ofiter activ.Femeia e din Arad.Acolo au fost lupte intre Unguri si Romani.Ea si-a lumeat cei doi copii in caruta si a venit la Jebel,unde are rude.Ca printr' o minune,pana azi,aliatii nu i-au descoperit caii si caruta.Dar astazi s'a intamplat nenorocirea.Patru Rusi se gasesc in curte si vor sa-i ia caruta si caii.Femeia s'a rugat de ei,a plans,a cazut in genunchi,cum se gaseste si acum in fata noastra,dar zadarnic.Rusii au inhamat deja caii.Singura speranta ii este la noi.

-Ajutati-ma domnilor ofiteri.Daca-mi iau caii,cu ce ma mai intorc

la Arad? Am doi copilasi. Ajutati-ma.

Privirile celorlalti ofiteri sunt indreptate spre mine.

-Hei! Ce astepti? Ia o hotarare. Esti capitan activ, se pare ca spun privirile lor.

In aceste momente, am impresia ca o lespede de piatra mi-apasa pe umeri, si simt ca ma inabus.

Nu pot face nimic. In fata acestor patru soldati rusi, "aliatii fideresti", patru ofiteri romani suntem tot asa de neputinciosi ca si femeia ingenunchiata in praful soselii. Ba daca celor patru aliati le-ar veni pofta sa ravneasca si la caruta in care ne gasim, desigur ca am fi nevoiti sa coboram si sa continuam drumul pe jos. Am impresia ca-mi fierb creerii. Si-i raspund, un raspuns care ma desonoreaza, pe mine si armata din care fac parte.

-Femeie, Dumnezeu de sus te poate ajuta. Roaga-te la el. Noi nu putem face nimic.

Caruta a pornit si nu mai avem curajul sa privim la femeia ramasa ingenunchiata in praful soselii.

In sala mare a scolii sau primariei din Jebel-amintirile au inceput sa-si piarda conturele-asteapta cateva zeci de ofiteri. Si apare si generalul Stoenescu. E un barbat energic, viguros. e la primele cuvinte, sperantele noastre se prabusesc, ca niste steaguri sfasiate.

-Domnilor, incepe generalul Stoenescu, va cer sa va faceti datoria. Datoria in intregime, fara ezitari, fara vorba multa. Nemtii se retrag peste tot in debandada. Peste cateva zile vom intra in actiune si, in curand vom defila in Budapesta.

Nu-mi pot stapani un zambet amar. Generalul Stoenescu ravneste la gloria generalului Mosoiu, dar nu-si da seama cata deosebire este intre o situatie si alta. In 1919 intram in Budapesta singuri, ca sa distrugem comunismul, acuma intram tarati de Rusi, ca sa instalam comunismul. Generalul Stoenescu vorbeste sacadat, metalic, si foarte des isi puncteaza frazele cu lovituri de pumn in masa.

-Cei ce nu-si vor face datoria, vor fi exterminati fara mila, ceilalti isi vor primi recompensa, caci generalul Stoenescu mai are un cuvant de spus in tara aceasta.

Imi face impresia ca generalul Stoenescu se socoteste la o serbare de 10 mai. Ma surprinde ca bate cu pumnul in masa si nu isbeste cu el in piept, asa cum ne obisnuisera de mult, eroii de la parazile sarbatorilor noastre nationale.

-Are cineva de spus ceva? intreaba generalul care a sfarsit si-si sterge cu batista, sudoarea de pe frunte.

Il privesc pe colonelul nostru. Are si el o figura mirata, ca noi toti ceilalti. La inceput statea semet, in mana cu un carnet in care isi avea notate toate nevoile regimentului: cateva zile de repaos pentru reorganizare inainte de a intra in actiune, echipament, munitii, armament, cai, carute, etc. Colonelul isi strecoara incetisor carnetul in buzunar. Capul i s'a infundat intre umeri. Ne strecuram apoi cu totii afara, in tacere, la lumina soarelui de octombrie care e si ea bolnava, ca si sufletele noastre batjocorite. Inainte de a ma indrepta catre caruta, colonelul imi strecoara la ureche o gluma, gluma voalata de ingrijorare.

-Vrabie spune-mi formula, caci ne asteapta copita magarului.

I raspund printr'un suras trist. Pe drum nu schimbam nici un cuvant. "Generalul Stoenescu mai are un cuvant de spus in tara aceasta", scandase fostul demnitar al maresalului Antonescu. Si intr'adevar a avut. Astazi se gaseste la ocna, condamnat la zece ani de munca silnica. Oamenilor acestora le-a lipsit nu numai simtul, dar si instinctul, facultate cu care sunt dotate animalele de pe cele mai inferioare trepte ale creiatiei.

(Va urma)

Capitanul Nicolae VRABIE

Simple insemnari

Politica aistorica

La articolul "politica aistorica", publicat ine revista "Destin" primesc, din partea unui ofiter superior, aceasta rectificare: "Imi permit a face o rectificare la cele citite in articolul "Politica aistorica". Afirmatia ca Statul major roman nu a fost informat despre adevarata stare a armatei franceze dinaintea razboiului, nu corespunde realitatii: eu insumi mi-aduc aminte a fi citit rapoartele atasatului aeronautic, comandorul Nicolau, pe care, trebuie sa va spun, le-am socotit exagerate in ceiace priveste incredibila situatia de slabiciune a aviatiei franceze din acea vreme. Aceste rapoarte mergeau pana la rege. Toata lumea indicata lua cunostinta de ele, dar nimeni nu le credea. Atata de mare era mirajul despre armata franceza. Dupa 1940, de abia, mi-am adus aminte de rapoartele comandorului Nicolau si am vazut cata dreptate avusese, dar nimeni nu le luase, la timpul lor, in considerare."

Facem rectificarea pe care ni-o impune obligatia de a stabili adevarul istoric, in ceiace priveste originile tragediei noastre. Comandorul Nicolau isi facuse datoria. Din nefericire, cei cari detineau posturi de comanda, aveau alte preocupari.

Starea lamentabila a aviatiei franceze a format, intre 1935 si 1939, obiectul unor pasionate campanii in presa franceza. In "Candide" s' au publicat date exacte, furnizate de aviatorii francezi, ingrijorati de situatia in care se afla, ca material, aviatia. Pierre Cot, azi prosovietic, era ministrul aviatiei.

In afara de mirajul armatei franceze, pe care unii Romani o vedeau asa cum fusese intre 1914 si 1918, era decizia politica luata. Pacta sunt servanda sic rebus standibus-adica, conventiile trebuiesc respectate atata vreme cat lucrurile raman aceleasi, ori, dupa München-septembrie 1938-toata topografia politica a Europei fusese schimbata. Iugoslavia isi adaptase politica ei la situatia cea noua, Cehoslovacia ramasese doar o expresie geografica fara nici un continut militar, odata regiunile Sudetilor integrate Germaniei. Polonia, ostila Cehoslovaciei, denuntase la 22 septembrie 1938 conventia polono-cehoslovaca din 1925; Bulgaria si Ungaria erau de fapt integrate politicii germane. Pozitia Romaniei devenea anacronica atunci cand continua o politica in contradictie totala cu noua situatie. Regele Carol II si ministrul sau de externe, Gr. Gafencu, au voit sa participam la "incercuirea psichologica a Germaniei", cum o spune chiar fostul ministru al dictaturii regale, Gr. Gafencu, in cartea "les derniers jours de l'Europe". Aceasta participare a fost facuta, fara indoiala, cu acceptarea tuturor riscurilor.

In martie 1939, la un dejun dat de primul presedinte al Curtii de apel, Starcea, invitatul, un ofiter de aviatie francez, mort in timpul razboiului, nea explicat situatia Romaniei dupa acordul de la München, ca un raspuns ingrijorarilor exprimate de Starcea: "in calculele Statului major francez, resistenta Romaniei la un atac german este apreciata ca va putea dura trei luni". "Si dupa?" a intrebat Starcea? "Dupa? Romania va fi ocupata de trupele germane si cum de victoria finala nu se indoieste nimeni, Romania va fi eliberata. Dealtfel, Rusia sovietica va fi alaturi de Franta si Anglia, ceiace constituie pentru Dvs un argument linistitor."

A urmat un moment de tacere. Intram ca si Polonia la capitolul primelor sacrificii, formand un fel de trupe de acoperire...

Aceasta a fost politica externa a Romaniei:de a merge cu pretul oricarui sacrificiu,alaturi de Franta si de Anglia.Evenimentele au verificat tragica eroare a acestei politici a acestei politici:Romania a fost ciopartita,asa cum fusese prevenit dl Gafencu de Hitler.

Cat de greu apasa raspunderea celor cari au condus destinele tarii dupa München,daca rapoartele atasatilor militari au aratat organica slabiciune a armatei franceze.Cum arhivele secrete se golesc si tinu apar documente,situatia dintre anii 1918-1940 nu mai prezinta unghere misterioase,asa ca se poate face o recapitulare completa si exacta a evenimentelor pentru a emite o judecata asupra politicii Romaniei in acei ani cruciali.

M'am simtit obligat sa reproduc fragmentul din scrisoarea primita si sa fac rectificarea cuvenita.

x x
x

Fostul colonel al armatei sovietice,Ciril Kalinov,care a trecut la sfarsitul anului 1950 in zona occidentala,a facut gazetarului Roldan May de la United Press unele sensationale revelatii asupra prepararii rasboiului in Coreea si asupra scopurilor militare si politice ale Kremlinului.Din ele extragem acest fragment privitor la Finlanda:"Aceasta mica tara situata la cateva duzini de km.departe de Leningrad,avand un partid comunist foarte numeros si condus de sefi cari au ocupat locuri in ministerele cheie,a stiut totdeauna sa evite o ingerinta militara sovietica in ordinea ei interna.In momentul maximului de violenta intre partidul comunist finlandez si adversarii lui,Jdanov,pe atunci presedinte al Comisiei sovietice de control la Helsinki,a perorat continu contra "criminalilor de razboiu" finlandezi.Dar Kremlinul s'a ferit sa dea ordin trupelor sovietice sa sprijine organizatiile paramilitare comuniste.Jdanov,cand a vazut ca nu isbuteste sa clatine frontul national finlandez,s'a limitat sa atraga o parte dintre social-democrati si sa formeze un bloc cu comunistii spre a obtine majoritatea in Parlament. Astfel se descopera grija lui Stalin de a nu atinge ceva care ar fi putut provoca criticile Occidentalilor.

"Fara indoiala ca fortele armatei sovietice raman permanent,intre culisele scenei,in tot timpul tranzactiilor politice din tarile Europei centrale.

"Dar daca una din aceste tari,ca brava Finlanda,dispune de sefi decisi sa nu se sperie de spectrul unui razboiu civil si nu cedeaza in fata unei presiuni directe,Kremlinul face imediat o dare inapoi".

Aceste randuri ale colonelului sovietic Ciril Kalinov,le dedicam meditatiei Romanilor spre a intelege de ce Romania a trebuit sa cada; i-au lipsit sefi politici curagiosi,iar graba tipic fanariota de a intra in gratiile Rusilor prin supra-licitarea in renegarea razboiului national si acceptarea tuturor sloganelor sovietice,nu a facut decat sa incurajeze Kremlinul.E bine sa ne aducem aminte ca Finlanda nu a predat pe seful guvernului sau si nici pe maresalul Mannerheim Rusiei sovietice;nici nu si-a desarmat trupele printr'o lovitura de Stat.La noi agentul sovietic,ofiterul dezertor Bodnaras,sub numele conspirativ "Spataru" avea intrare in palatul regal,unde organiza cu "sfatuitorul intim al regelui" Gr.Niculescu-Buzesti,capturarea "criminalului de razboiu" maresalul Antonescu,predat ulterior Rusilor.
Tot nu pricepem de ce Finlanda este libera iar Romania colonie sovietica?

x x
x

S'a stabilit de catre ocupanti ca armata Republicii populare romanesti a luat fiinta,gratie lui Stalin(plus toate atributele ce i se acorda de catre lingaii comunisti) la 2 octombrie 1943.Ne lipsea aceasta data.Pana acum aveam numai data de 23 august 1944,cand armata romana a fost predata Rusilor prin capitularea en rase campagne.

x x
x

Armata R.P.R. are un ziar "Glasul armatei" si un director,colonelul Zaharia,(promotie comunista) care s'a simtit obligat sa aduca si contributia lui de matanii in "Lumea noua",organul societatii pentru desvoltarea relatiilor ruso-romane.Intr'un articol,menit sa stabileasca acest "adevar sovietic",colonelul Zaharia afirma ca victoriile romanesti de la Marasti si Marasesti se datoresc sprijinului armatei rusesti.

Delirul megalomaniei rusesti necesita "adevaruri istorice" de stil sovietic.Realitatea este cu totul alta:armata ruseasca intrase in descompunere din momentul in care Kerenski a desfiintat salutul si a tolerat sovietele de soldati.La Marasesti,in momentul inceperii ofensivei,doua divizii rusesti au luat-o la fuga.Generalul Cristescu,comandantul armatei a I-a,a ordonat mitralierea fugarilor,iar unitatile romanesti din rezerva armatei au intrat in transeele parasite de Rusi.La Marasesti ca si la Marasti,trupele rusesti au fost absente.Masura luata de generalul Cristescu a provocat reactia lui Cerbacev care a cerut si obtinut sa i se ia comanda generalului Cristescu.In locul lui a luat comanda,generalul Eremia Grigorescu.Planul bataliei de la Marasesti a fost conceput de generalul Cristescu.

x x
x

Pentru a nu-si speria partenerii,Americanii sunt obligati sa nu le rapeasca speranta unei posibile intelegeri cu Rusia sovietica si China comunista.

Locotenentul-colonel american Hanley a facut unele revelatii privitoare la atrocitatile savarsite de comunisti in Corea:10.000 de prizonieri,dintre cari 2500 americani,au fost masacrati.Emotia in Statele Unite a fost imensa;unanimitatea presei a secondat indignarea opiniei publice,cerand ca guvernul american sa puna ca o conditie esentiala a recunoasterii viitorului guvern anti-comunist,executarea vinovatilor masacrului.

Generalul Ridgway a confirmat,iar presedintele Truman,care nu se sperie sa spuna lucrurilor pe nume,a declarat ca nu se cunoaste in istorie asemenea crime monstruoase.

Din nefericire,nu este pentru prima data cand Rusia sovietica,direct sau prin interpusii ei,masacreaza prizonierii de razboiu,reluand infioroasa traditie mongolica a lui Gengis-Khan si a lui Tamerlan.In aprilie 1943,s'au descoperit la Katin gropile comune in care zaceau cadavrele a 10.000 ofiteri polonezi,asasinati.Guvernul german a cerut sa se faca imediat o ancheta in fata locului de catre Crucea rosie internationala.Cum a inregistrat aceasta infioratoare descoperire presa americana,si cum a reactionat?

Voiu desprinde acest fragment din reportajele publicate de Quentin Reynold,trimisul special al marei publicatii Collier's Weekly,in volumul "Culisele razboiului".

"Am fost sdrobiti ca guvernul polonez de la Londra a luat povestea

in serios. B.B.C. a anuntat ca Wladimir Kot, ex-profesor de Drept la Universitatea din Cracovia, apoi ambasador in Rusia si acum ministrul Informatiilor la Londra, a publicat o declaratie facuta de ministrul de razboiu polonez, pentru a denunta atrocitatile. Ca urmare, guvernul polonez a cerut oficial ca Crucea Rosie sa fie autorizata sa procedeze la ancheta.

"Exista un vechiu proverb rusesc: la ce foloseste sa fii polonez, daca nu esti idiot? Graba cu care guvernul polonez de la Londra a cazut in latul intins de Goebbels ne-a facut sa ne intrebam daca proverbul nu este indreptatit."

Ca o tarzie si teribila mustrare, vin atrocitatile savarsite de aceiasi asasini, in Coreea, confirmand monstruozitatea de la Katin. Nu mai ca s'a refuzat in 1943 sa se creada in realitatea infioratoare a macelului de la Katin, dar faptul ca guvernul polonez a cerut ca Crucea rosie internationala sa ancheteze, a fost apreciat ca "o idiotenie".

Azi Americanii sunt obligati sa denunte aceleasi crime, savarsite de aceleasi bestii. Teribila ispasire! Si suntem abia la inceput.

x x

x

Insfarsit a avut loc o intalnire secreta intre reprezentantii Statelor Unite, Angliei, Frantei si Rusiei sovietice. Emotie mare. Kremlinul a catadicsit sa accepte o intrunire. Nu credem in nici un rezultat, totul fiind o simpla manevra de a zadarnici inarmarea Germaniei de Vest. Intrebam insa pe domnii de la "Nation Roumaine": daca cele patru puteri ar cadea de acord, asa cum doresc cu atata ardoare Anglia si Franta, ce "viitor stralucit" ar avea nenorocita noastra Patrie?

P.S.

oooooooooooo

ESPIONITA SI CAZUL DOAMNEI MAGOS

de capitanul N.S. B E L D I E

Se spune ca orice supus al Majestatii Sale Regele Angliei, de la lucrator la profesorul universitar, din momentul in care a trecut frontiera altei tari, -amice sau inamice- devine un agent al Intelligence-Service-ului.

Multi dintre Romanii nostri considera ca a face informatii sau contra-informatii, este rusinos. Si credem ca nu au dreptate, de moment ce un profesor universitar englez e stimat cand face acelas lucru si se considera ca aceasta activitate serveste Patriei.

Numai ca exista o conditie; Cel care face acest lucru trebuieste sa fie cinstit sufleteste.

Printre Romanii din emigratie exista o adevarata boala a espionitei. Nu credem ca gresim daca afirmam ca orice Roman care reuseste sa treaca perdeaua de fier, duce in ranita visul de a ajunge un Lawrence sau capitanul Benoit. Si sunt repede desamagiti. Serviciile de informatie aliate il golesc repede pe pretendent de continutul sacului si apoi il trimit la plimbare. Cei mai multi isi cauta alte indeletniciri, dar nu toti se dau batuti. Unii continua sa faca "informatii", spionandu-si compatriotii din exil. Departe de noi gandul de a condamna aceasta

activitate. E normal ca sovieticii si slugile lor de la Bucuresti sa-si infiltreze agentii printre pribegii romani, si e onorabil ca sa existe alti Romani, anti-comunisti adevarati, care sa-i caute, sa-i identifice, sa anihileze efectul activitatii lor si sa-i distruga.

Pentru a obtine acest rezultat se cer insa multe calitati si-mai ales-munca, munca teribila si ingrata. Printre calitatile unui agent, cea principala este discretia. Pisica cu clopotei, nu prinde soareci, spune un proverb romanesc. Anul trecut, treceam clandestin frontiera, din Austria in Germania. Eram cu un prieten, era intuneric besna, padure, si ne-am ratacit. La un moment dat auzim aproape-sau asa cel putin ni se parea noua-niste talangi. Am plecat in directia de unde veneau sunetele produse de talangi si am mers...mai bine de doi km. E drept ca in timpul noptii, sgomotul se aude mai bine ca ziua, dar oricum, trebuieste admis ca pentru a auzi sunetul la mai bine de doi km. trebuie sa fie vorba de niste talangi respectabile.

Despre spionii nostri de la Paris, se poate spune fara exagerare, ca nu au clopotei ca pisicile, ci talangi ca vacile de pe frontiera austro-germana. Nu credem ca am jena cu nimic serviciile care-i utilizeaza daca le-am da numele acestor spioni, daca le-am "arde" agentii, cum se spune, dar n'o facem pentruca nu am servi nici o noutate cititorilor nostri; ii toate lumea. Si nu stie din cauza ca ceilalti Romani cari i-ar afla intamplator, ar savarsi indiscretii, ci pentru ca insasi "spionii" o spun la toata lumea, suna din talanga. Si o spun ori unde, la biserica, la restaurant, sau la colt de strada.

Anul trecut, la botezul copilului unui compatriot, un maior care spune la toata lumea ca "face informatii"-talanga lui e mai mare ca a celorlalti-imi cerea-de fata fiind mai mult de zece persoane-ca "sa lucrez cu ei". Un comandor-talanga acestuia e mai fina, dar tot talanga e-ii spunea unei doamne venita de curand din tara: "Doamna, stiti, eu ma ocup cu informatiile."

Spuneam in treacat, in numarul trecut, ca am avut ocazia sa cunosc activitatea in acest domeniu, a unui grup de studenti. Il cunosteam pe seful grupului. Avea aproape toate calitatile ce se cer unui om cu asemenea indeletniciri; era de o discretie teribila, calm, nu bea si era insensibil la farmecul femenin. Dar stiut este ca omul caruia ii lipseste calcaiul lui Achile, ii lipseste si scanteia. Acest serviciu a functionat aproape trei ani. Am cunoscut toate realizarile lui: serviciul comunist roman a fost decapitat, peste zece sefi si agenti principali au fost expulzati iar cei periferici s'au lepadat de comunism si au devenit...rezistenti. Acest grup a reusit sa introduca unul din oamenii lui ca agent al sefului serviciului comunist, pe un altul l-a trimis la Marsilia unde a reusit timp de doua saptamani sa faca acelasi lucru pe langa seful comunist de acolo si stia tot ce se petrece in legatia romana. Gratie prietenii despre care vorbeam, am stiut ca dl resistent Soneriu mergea sau telefona lui Moruzi in fiecare zi, ca dl Martin Economu (fondatorul bimensualului anticomunist Bire se intalnea cu Nusem Scharf din legatie intr' un bar de pe avenue Wagram unde venea cu masina lui rosie ce purta numarul 489 TT 8 X) etc. etc. Studentii bagasera pur si simplu panica in legatia romana de la Paris si in serviciile de resort de la Bucuresti. Pentru a-i descoperi si lichida pe cei din legatie care informau pe studenti, in vara anului 1948, guvernul roman a venit cu o decizie uluitoare: tot personalul legatiilor romanesti din lumea intreaga, a fost obligat sa-si petreaca luna de congediu in tara. Cine nu se executa, era congediat.

Dar pentru a obtine asemenea rezultate se cere munca. Am avut ocazia, trecand intr'o zi pe strada intamplator, sa vad pe unul dintre acesti studenti supraveghiand o iesire a Institutului Curie, unde drul Herscovici avea un serviciu important. Era prin ianuarie sau februarie 1948, si era un ger teribil. Studentul dardaia si avea obrajii albi. L-am intrebat de ce tremura asa si drept raspuns, respectivul mi-a aratat talpa panto-

fului;un deget de la picior era direct pe trotuar.Un altul a fost bagat pentru o luna intr'un spital de nebuni unde se gasea o infirmiera ce era agenta comunista.Cate injectii a inghitit acest student,e usor de imaginat.

Nici unul dintre membrii acestui grup nu se mai gaseste azi in Franta si destainuirile mele nu risca sa-i faca denuntati de catre "spionii" de azi,ca ...agenti comunisti.Nu ar fi de mirare,cazuri din acestea s'au vazut la Paris.

De activitatea acestui grup nu a stiut nimeni si-ceiace este mai important-nici un Roman anti-comunist nu a fost denuntat ca agent comunist si nu a fost turburat,convocat,perchizitionat,arestat sau...batut de vreo autoritate.Si aceasta,pentruca studentii erau cinstiti sufleteste.Imi povestea seful grupului ca a vazut intr'o zi la o autoritate o fisa de agent comunist a lui...Horatiu Comaniciu.Si respectivul s'a sbatut sa convinga pe reprezentantii autoritatii ca s'a savarsit o eroare grosolana.

-De ce? a fost intrebat.

-Pentru ca nu-i cred pe comunisti atat de prosti,incat sa utilizeze ca agent pe Horatiu Comaniciu.

-Si de ce nu?

-Pentru ca dl Comaniciu poate fi orice,numai agent nu;e prea prost.

Grupul studentilor s'a disolvat si imprastiat si in locul lor au intrat cei cu talangile la gat.Activitatea anticomunista a acestora? Nu zero ci sub zero.Anul trecut s'au facut in Franta expulzari masive; au fost expulzati sute de resortisanti ai altor tari. Cati Romani au fost expulzati cu aceasta ocazie? Patru,si acestia fusesera deja semnalati de grupul studentilor.Au avut insa de suferit ceilalti;dl Athanasie Nacu a fost perchizitionat,dna Ileana Bratuianu a fost arestata, subsemnatul,impreuna cu altii 8 sau 9 a m fost arestat,batut si pus in libertate.

Cine a facut aceste murdare si-cum s'a dovedit-nefundate denunturi? Nu exista crima perfecta.In fata a zece persoane-exista deci si martori-unul dintre acesti "spioni" spunea:"Nacu este Beria al emigratiei romane,Ileana Bratuianu este agenta comunista,idem dna Arsenie".Adica exact cei cari au avut neplaceri din cauza autoritatilor.Sa ne mai batem deci capul pentru a afla pe denuntatori?

In acest timp,o adevarata spioana comunista-dna Magos-reuseste sa se introduca in "cercurile conducatoare ale rezistentei romanesti",isi face meseria ani de zile si la urma se face...rapita.Aceasta,dupa ce un fost procuror al unui tribunal al poporului,primise bani de la un membru al kamitetului-dl Iancu Zissu-si fusese trimis in Germania in calitate de corespondent al ziarului...La Nation Roumaine.Dna Magos afirma ca face afaceri si ca afacerile merg bine,ca erau chiar prospere.Si stie toata lumea ca toti Romanii cari au voit sa faca afaceri in Franta si-au pierdut capitalul.Afara de fratii Ramniceanu si dna Magos. Dar fratii Ramniceanu au excrocat un biet Roman,luandu-i 30.000.000 de franci francezi,iar dna Magos facea ce facea.

Si"spionii" nu aflau nimic si nici macar nu o suspectau.Cum puteau sa-si permita sa suspecteze o doamna asa de respectabila care era prietena dlui Veniamin si locuia in casa dlui Remus Boila?Dna Magos era cu regele si cu kamitetul,era deci "de-a noastra".Nu-si permitea sa spuna regelui adevarul adevarat si nu se lega de hotia de la Berna.

Cum spuneam intr'o nota dintr'un numar anterior,la redactia ziarului La Nation Roumaine se gasesc adresele tuturor Romanilor din exil. Aceste adrese intereseaza siguranta de la Bucuresti si dna Magos le-a deagata;fara eforturi.Acolo aveau loc discutii politice,se dadeau si se primeau telefoane,se punea tara la cale,si nimeni nu se ferea de dna Magos.Ea era o anti-comunista verificata si nu o agenta comunista, platita cu banii Moscovei,ca Seicaru,Vasiliu-Cluj,Govora,etc.

Dar ceiace este mai grav,e ca grupul national-taranist de la Nation Roumaine primea corespondenta de la membrii partidului din tara,corespondenta in care erau date informatii asupra situatiei din Romania. Aceasta corespondenta venea cu valiza diplomatica.Binevoitori,curierii unei tari prietene luau si aduceau corespondenta,nu numai acea care prezenta un interes pentru lupta anti-comunista,dar chiar si scrisori cu caracter particular.Astazi-e normal-acesti curieri refuza sa mai faca asemenea servicii.Ne intrebam daca e de admis a presupune ca dl Boila-chiar in cazul cand ar fi inteligent-a reusit sa ascunda aceste lucruri unei femei care locuia in acelas apartament cu el,apartament in care se gasea si redactia,deci arhiva ziarului La Nation Roumaine?

Si acuma,doamna Magos e la Bucuresti.Ce se intampla cu familiile tuturor celor care,intr'un fel sau altul,activeaza in strainatate in lupta anti-comunista?Si ce se intampla cu acei cari-pe calea despre care a fost vorba-trimiteau informatii dlui Boila?

Si au fost oameni cari au atras atentia dlui Remus Boila ca dna Magos e suspecta.In loc sa caute a-i supraveghea activitatea-mai ales ca o patise cu Stanislawski-sa se convinga ce afaceri invarte si ca aceste afaceri merg bine,dl Romulus Boila o anunta pe dna Magos ca e suspectata si-in plus-ii da si numele celor cari o suspectau.

Ce a urmat se stie.Are loc un congres la Berlin si dna Magos e introdusa in lotul delegatiei national-taraniste,deci i se faciliteaza drumul,ba,i se plateste si drumul(din banii tarii,fireste).Acolo-afirma dna Magos-trebuia sa intalneasca pe un delegat comunist din Romania ce trebuia sa-i aduca un pachet din partea sotului sau.Si dl Boila nu s'a intrebat cum e posibil ca sotul dnei sa mai ramana in serviciu si -in special-sa-i trimita un pachet printr'un delegat,deci un comunist verificat.

Dar intrebarile acestea nu si le-au pus nici "spionii".Si acesti Romani cari se ocupa cu "informatiile" exista.Ii cunoaste toata lumea, ii vede in febrila "activitate" la restaurantele romanesti di 12,rue Xavier Privas si 10,rue de la Huchette,gravi,plini de importanta,complotand,comunicandu-si comic "descoperirile importante" la ureche,si laudandu-se la toate colturile de strada ca sunt,ma rog,spioni.Peste toate acestea,li se simte activitatea:convocari,perchezitii,arestari...batai si chiar expulzarea periculosului ...Vasiliu-Cluj.

Desigur ca sgomotul talangilor "spionilor" nu jeneaza pe nimeni si pot sa continuie dupa pofta inimii daca tin cu orice pret sa fie ridicoli.Rezultatul activitatii lor insa,jeneaza,si deaceia-cu toate riscurile-le strig:Ajunge:Sa inceteze musardajul acesta murdar!

Capitanul Nicolae B E L D I E

oooooooooooooo

T R I B U N A L I B E R A

Primim spre publicare:

Intrucat dl dr C.Ghidel nu a dat raspunsul cerut de mine in numarul 10 al Chemarii,si intrucat am probe precise ca dsa a primit-deci se presupune ca a si citit gazeta-ma vad pus in penibila situatie de a da eu insumi raspunsurile pe care mai multi intelectuali mi le cereau:

Asupra initiatorului,din modestie,ca sa fiu in ton cu mine insumi, nu voiu da nici o lamurire.Scopul infiintarii cercului "Orizonturi" a fost creiarea unei posibilitati pentru intelectualii romani din exil,de

a se manifesta pe taram stiintific,precum si creiarea unei ambiante favorabile cunoasterii si aprecierii reciproce a membrilor cercului.

Putina vreme dupa creiarea cercului,s'a primit o scrisoare de la dl Pamfil Seicaru.Aceasta scrisoare a avut darul sa dea nastere la primele deosebiri de vederi,subsemnatul fiind de parere ca scrisoarea trebuie publicata(considerand ca scrisoarea dlui Seicaru constituia pentru noi,toti niste tineri necunoscuti,cea mai buna carte de vizita,parere ce a fost dealtfel,confirmata de evenimente),iar dnii Ghidel si Rugina opunandu-se; dl Rugina motivandu-si atitudinea prin faptul ca dl Seicaru sta prost cu oamenii politici,viitorii conducatori de maine ai tarii,iar dl Ghidel sustinea ca dl Seicaru sta prost cu cei ce detin fonduri,fonduri de care cercul nostru va avea in viitor nevoie.

Ca nu fac afirmatii gratuite,voiu cita un fragment dintr'o scrisoare trimisa de dl Ghidel subsemnatului,la acea vreme:"Scrisoarea lui Seicaru n'o putem publica,deoarece el sta prost cu cei cari detin fonduri-le si noi tocmai de acestia avem nevoie.Rugina e contra publicarii scrisorii lui Seicaru,care ne-ar aduce desavantagii si eu sunt de aceiasi parere."

Convorbirile pe acesta tema ,precum si scrisoarea citata,au incepput sa ma faca sa cred ca dl Ghidel urmarea in ascuns cu totul alte scopuri decat cele formulate.Dupa multe discutii si tergiversari,mi s'a dat satisfactie si scrisoarea a fost publicata,cu conditia ca in numarul in care avea sa apara scrisoarea,dl Rugina sa nu colaboreze.

Cu toata acesta satisfactie,chestiunea "fondurilor" din scrisoarea dlui Ghidel,era de natura a ma face sa-mi impun anumite rezerve.

Am constatat apoi ca dl Ghidel urmarea ridicarea lui personala si ca avea pareri foarte proaste despre cei cari deja colaborau si sustineau cercul.Citam din scrisorile dsale:"Drul Rugina in care contam foarte mult,mi-a facut figura.A ramas asa cum l-am cunoscut in tara,un om lipsit de caracter.Ma ameninta ca daca dai drumul la revista,in aceasta forma,se va adresa justitiei si ziarelor romanesti din strainatate,compromitandu-ne total.Impresia mea este alta.Dr Rugina este un om extrem de invidios si nu vrea sa apara cu un articol slab langa mine." "Dr Rugina n'a fost in stare sa ridice o critica pozitiva incercarilor noastre si racait de individualismul sau acerb si de invidia care il caracterizeaza,incearca sa ne puna bete in roate,pentru a nu apare".Despre St.Teodorescu,avea urmatoarele pareri:"Nu uita sa trimiti circulara de la Prin si lui Fanica Teodorescu.El e un escroc mare insa avem nevoie de el si nu stiu cum sa-l aducem la "Orizonturi".

Dar partea cea mai grava,aceia care m'a decis in cele din urma sa ma retrag de la "Orizonturi" a fost constatarea ca dr Ghidel nu era interesat sa cultive relatii cu adevarati intelectuali ci numai si numai cu aceia de la care spera sa obtina sume de bani.Citam:"Sa o trimiti (e vorba de revista) numai la granguri,ca de acestia avem nevoie." "Chestia baneasca las-o pe seama mea.Sa nu scrii nicairi in strainatate."Culoarea copertei o las la latitudinea ta.In orice caz sa nu fie nici verde si nici rosie,ca atunci am pierdut banii" "Pentru grangurii din afara Germaniei iti fac un text special,ca sa-i punem cu botul pe labe,ca numai asa le putem lua banii,fiindca bursa neagra nu mai merge"

In afara de chestia baneasca,dl Ghidel mai era preocupat de culisele vietii politice,chestiune ce nu putea intra in preocuparile "Orizonturilor".Citam:"Sunt extrem de mahnit ca ai divulgat lui Nicola Carpilam pe general(e vorba de dl general Ion Gheorghe) care este cel mai periculos,deoarece verzii sunt niste cacaciosi si ii putem incaleca oricand".

La intrebarea de ce intelectualii din Germania s'au tinut departe de cercul "Orizonturi",raspund:Toti intelectualii romani din Germania, l-au cunoscut mai bine decat mine pe dl dr Ghidel,in urma manifestatii-

---iilor cu caracter politic de la Freising si au considerat ca orice asociere cu dsa ii compromite.

Primiti va rog,etc.

Dr Traian Isbasescu
Ainmillerstrasse,46/III
München

oooooooooooo

Primim spre publicare:

Stimate Domn,

In zilele de 14-19 octombrie 1951,s'a tinut la Rio de Janeiro cel dintai Congres al UNIUNEI LATINE,la care au participat delegatii a 26 de tari latine de pe tot globul,Romania fiind admisa ca simpla "observatoare".

Cu prilejul acestei manifestatii mondiale de solidaritate,Cercul Cultural ANDREI MURESIANU,care a luat fiinta in luna iunie 1951 la Rio de Janeiro,a crezut nimerit sa prezinte delegatilor latini din intreaga lume un scurt memoriu,infatisand situatia in care se afla neamul nostru cazut sub ocupatie streina,care ameninta sa-l desfiinteze.

Cu cateva zile inainte de deschiderea Congresului,am luat contact cu dl comandor Ion Economu,delegat al Comitetului National dela Washington in Brazilia,expunandu-i dorinta de a fi si noi prezenti cu o lucrare la acest Congres.Tot atunci,am rugat pe dl Economu,care facea parte din delegatia de observatori,sa distribuie impreuna cu materialul dsale di lucrarea Cercului Cultural ANDREI MURESIANU,ceiace dsa a acceptat.

Cu o zi inainte de deschiderea Congresului,am lasat la domiciliul dlui Economu 70 de exemplare din memoriul nostru.In cursul aceleasi zile l-am vizitat din nou pe dl Economu,care,spre surprinderea noastra, ne-a spus ca inca nu cetise memoriul,dar ca nu poate sa-l imparta congresistilor,pentru ca..."nu tine seama de protocol"(!),incepand direct cu cuvintele "Messieurs les Délégues". La insistentele noastre de a face abstractie de acest formalism,dl Economu a adaogat ca,in afara de primul argument,faptul ca memoriul se cheama "La Roumanie dit:Present!" face imposibila raspandirea,dat fiind ca Romania nu a fost invitata sa ia parte,ci numai o comisie de observatori,in care dsa reprezinta Comitetul dela Washington!In sistand in rugamintea noastra de a imparti Memoriul,dl Ion Economu a raspuns ca are destul material si ca nu poate veni si cu alte lucruri,in afara de cele ce ii sosisera dela Washington.La despartire ne-a spus ca putem incerca sa impartim noi insine memoriul in calitate de ziaristi,dar ca se indoieste ca vom reusi.

In ziua de 16 octombrie,dl Dr Faust Bradescu,delegatul Cercului Cultural ANDREI MURESIANU,s'a prezentat la Ministerul de Externe din Rio,in sala in care avea sa inceapa lucrarile efective ale Congresului si dupa ce a luat contact cu un functionar brazilian pe care l-a intrebat daca poate distribui memoriul,a inceput sa puna pe masa fiecarui delegat cate un exemplar,dupa cum ii indicase functionarul.

La un moment dat a intrat in sala dl Economu care a intrebat pe dl Bradescu in ce calitate imparte acest memoriu.Dl Bradescu i-a raspuns ca in calitatea dsale de exilat roman.Dl Economu s'a indepartat,ducandu-se sa intalneasca pe dl Lt.Col.Eduard Ressel,Secretar al Comitetului brazilian al Crucii Rosii pentru ajutorarea Romaniei,care facea

parte dintre observatorii romani. Acesta a cerut presedintelui sesiunii sa impiedice raspandirea Memoriului. Presedintele, adresandu-se dlui Bradescu, l-a intrebat deasemenea in ce calitate imparte acest Memoriu. "In calitate de exilat roman," a raspuns dl Bradescu. A urmat o discutie aprinsa, la sfarsitul careia Presedintele Sesiunii a invitat pe dl Bradescu sa retraga imediat exemplarele distribuite. Dl Dr F. Bradescu i-a raspuns ca nu poate face aceasta, dar daca dl Presedinte doreste sa puna oamenii de serviciu sa le stranga, dansul nu se poate opune. Presedintele n'a mai spus nimic, s'a reintors la tribuna de unde coborase pentru a discuta cu dl Bradescu si netrimitand pe nimeni pentru a retrage exemplarele distribuite pe mese, a intrat in executarea ordinei de zi.

In acest moment insa, dnii comandor Ion Economu si Lt.Col. Ressel s'au indreptat spre mesele diferitelor delegatii straine ridicand personal exemplarele Memoriului, care nu fusesera inca ridicate de delegati.

Indignat de atitudinea acestor doi observatori romani, dl Dr Faust Bradescu li s'a adresat amintindu-le ca intr'o zi vor da socoteala in fata poporului roman de aceasta atitudine, accentuand ca felul lor de a se comporta fata de Memoriul Cercului Cultural ANDREI MURESIANU este cu totul anti-romanesc. La aceasta, dl Lt.Col. Ressel a amenintat pe dl Faust Bradescu ca va chema politia ca sa fie dat afara din sala. Spre sfarsitul discutiei i s'a adresat cu vorbele: "V'ati gasit mai destepti decat noi. Si apoi cum va puteti inchipui ca putem imparti un Memoriu in care sa vorbiti rau de Turci, de Unguri si de Polonezi!" (Aliniatul incriminat este urmatorul: "Et pourtant, en dehors de tout miracle, ce qui a sauvé le peuple roumain de l'anéantissement, une des causes de son indestructible résistance au cours des siècles à la poussée impérialiste des Russes, des Turcs, des Polonais et des Magyars, a été justement sa romanité")

Acestea sunt pe scurt faptele pe care tinem sa vi le aducem la cunostinta, comentariile ramanand in intregime la aprecierea dvs.

Memoriul totusi, a fost distribuit majoritatii congresistilor cat si presei, de catre dl Faust Bradescu direct si prin posta, astfel ca Romania a putut spune "Prezent" si prin vocea unor exilati fara nici o calitate oficiala.

Noi suntem linistiti ca ne-am facut datoria fata de tara la acest Congres al Latinitatii si fata de cei ce sufar acasa.

Primiti asigurarea deosebitei noastre stime.

CERCUL CULTURAL ANDREI MURESIANU
Rio de Janeiro

Citind scrisoarea de mai sus, iti dai seama ca un vant de nebunie bate peste capetele "conducatorilor" exilatilor romani.

La Rio de Janeiro are loc un congres al tuturor tarilor latine. Ar fi trebuit ca la acest congres sa se fi trimis sute de memorii, toate Asociatiile romanesti din toate tarile libere sa-si fi trimis contributia. Mesele delegatilor trebuiau sa fie literalmente acoperite de memorii si brosuri romanesti. Eram singura tara latina oprimata, innecata de suvoiul slav. Sa se fi adunat mii de semnaturi de pretutindeni, pentru ca delegatii tarilor latine sa-si dea seama ca exilatii romani traiesc intens drama Patriei lor, ca sunt in continua efervescenta, ca nu se pot linisti pana cand nu se va face dreptate .

O singura asociatie romaneasca s'a gandit la acest lucru, cativa tineri si-au rupt din saracia lor banii necesari imprimarii unui memoriu. Si intervine Zissu-l kamitet care incearca prin toate mijloacele sa impiedice distribuirea memoriului si se merge pana la amenintarea cu politia. Balcanicii nostri democrati se arata aceiasi la Paris si la Rio! Politia! Ultimul lor argument. Ce vor fi capabili sa faca acesti snapani atunci cand vor avea la dispozitie o politie servila care sa le asculte orbeste ordinele? Sifiliticul Carol al II-a (sa nu fim acuzati de lipsa

de tinuta, nu facem decat sa reproducem o expresie intrebuintata contra sangarosului rege de catre dl Stelian Popescu in Universul) si politia lui vor fi niste ingeri pe langa Resselii si Economii gangavului rege Mihai.

Domnii se opuneau pentru ca se calca protocolul! Ca si cand Ungurii cari au primit in Stetele Unite pe Gromyko cu pancarte, ar fi tinut seama de protocol!

Avem in fata noastra memoriul acestor tineri. Il vom publica in intregime in numarul viitor, pentru frumusetea lui, pentru demnitatea lui, pentru iubirea de tara care se degajeaza din el. Au prezentat, fara indoiala si capitularzii un memoriu. Nu am avut ocazia sa-l citim, dar suntem siguri ca e imposibil sa-l egaleze pe al tinerilor de la Rio. E imposibil, pentru ca tinerii sunt animati de o credinta, sunt arsi de dorul Patriei lor, sunt cutremurati de mucenicia neamului lor. Dnii Economu si Ressel? Niste saltimbanci la ordinele delapidatorului Visoianu.

Suntem gresiti? Sa publice tot materialul pe care l-au prezentat congresului, pentru a demonstra ca era asa de complet, asa de documentat, asa de frumos, ca nu mai era nevoie de nimic in plus.

Pana atunci le spunem si noi ca dl Bradescu: Veti da socoteala domnilor!

oooooooooo

Cronica Literara

ITI MAI ADUCI AMINTE DOAMNA ? +

de J.N.Manzatti

Domnul Manzatti reuseste sa scrie lucruri frumoase, atunci cand nu scrie cu intentia de a face literatura.

Volumul dsale contine doua bucati, "Auto-portret" si "O raita prin Bucurestii de alta data" care au fost scrise cu scopul de a fi citite, si au si fost citite, prima la Paris si a doua la Buenos Aires. Cand dl Manzatti scrie ceva pentru a citi in fata publicului, pentru a lua deci contact direct cu publicul, dl Manzatii e in verva, spumos ca o sampanie. Se pare ca dsa e artistul care cauta contactul cu publicul, prezenta acestui public il inspira, ii da aripi.

In "Auto-portret", s'ar parea la prima vedere, ca dl Manzatti se autoironizeaza. E o iluzie. Persoana dsale e numai un pretext pentru a ironiza pe altii. Ironia trece pe langa dansul, luneca si isbeste in altii. Si ironia dsale e nu numai amara, ci si taioasa, ajunge pana la polemica.

In " O raita prin Bucurestii de altadata", dl Manzatti e duios, ironia a facut loc caldurii. Ne este evocat Bucurestiul cunoscut de dsa, Bucurestiul cunoscut de noi, Bucurestiul nostru. Caldura acestor evocari ne patrunde ca o tuica fiarta cu scortisoara, pleoapele se inchid, pentru a vedea imagini familiare altadata, interzise astazi.

Cand autorul scrie insa pentru a face literatura, cand stie ca intre dsa si cititor se vor interpune spatii, ca nu se va mai stabili contactul direct de la actor la spectator, dl Manzatti nu se mai simte in largul lui. Bucata al carui titlu a devenit si titlu al cartii, "Iti mai aduci aminte doamna?" cu toate duiosia pe care autorul vrea s'o imprime, este o bucate slaba, siropoasa, gen 1900-1910.

+Editura "Cartea Pribegiei" Buenos Aires 1951

Gasim totusi o schita buna. E vorba de "Schimbare de nume". "Pri
bandit e aproape buna, total ratata este "O poveste adevarata". In a
ta bucata, dl Manzatti manuieste elemente dramatice de mana intaia,
duitoare chiar, si reuseste sa scrie o bucata plata, o bucata ce nu
tiga, nu identifica pe cititor nici o clipa cu drama povestita.

Impresia generala este ca autorul nu a reusit sa prezinte o ca
inchegata si ca s'a grabit atunci cand s'a hotarat s'o publice. Se
ca autorul a strans tot ce a avut scris, pentru a umple volumul. Per
a ingrosa volumul cu trei pagini probabil, domnul Manzatti isi publ
si biografia. Crede oare autorul ca nu era suficient sa se stie ca
autorul romantelor "Frumoasa mea cu ochii verzi" si "Vant de seara
era nevoie ca cititorul sa stie ca dl Manzatti s'a nascut in anul
na...ziua?...

Fara discutie ca volumul dlui J.N.Manzatti e interesant in int
me (inclusiv biografia), credem totusi ca e necesar sa-i spunem cins
toate parerile pe care ni le inspira, si nu sa venim cu tamaier
circumstanta, pentru faptul ca-l iubeste toata lumea, ca-l iubim si
si ca ne plac romantele dsale ca si unele din bucatile volumului.

De ce oare dl Manzatti nu ar fi scris o carte valoroasa in int
me si de ce a simtit nevoia unor umpluturi?

n.s.b.

ANNE DE NOAILLES

Ne-am ocupat in no.8 de frumoasele articole despre Eminescu al
scriitorilor straini, dnii Camilucci si F.Taillez, precum si de admi
la traducere a Luceafarului, facuta cu atata simt poetic de Par. Bar

Frumos, cald si totusi atat de obiectiv si uneori emotionant e
colul Par. Barral despre Anne de Noailles, care a murit in april 193
poate cea mai mare poeta a Frantei, a fost supranumita "muza gradini
si a fost prima femeie membra a Academiei Regale din Belgia. Pentru
refugiatii e o mare mangaiere sa ne aducem aminte ca Anne de Noail
e Romanca de origine, Principesa Ana Brancoveanu. Si Par. Barral cite
din "Poèmes d'Enfance" din 1928:

"Un enfant qui naquit sur la terre latine
Et dont le rêve fut chantant et pastoral,...
Je sus qu'une lointaine et rêveuse Patrie
Avait formé mon sort d'un amour diligent.

Mon Père me parlait des rives bucoliques,
Des espaces brillants de maïs et de blé,
J'imaginais debout, dans les sillons comblés,
Le paysan rieur au coeur melancolique.

Puis un jour j'entendis d'étranges violons
Dont Paris acclamait les phrases déchirantes.
J'écoutais ces appels vers les routes errantes
Où mon oeil enfonçait son coeur brûlant et long.

L'un des musiciens, dans la troupe enivrée
Jouait farouchement de la flûte de Pan-
Peut-être que ma vie, à jamais altérée
De ce chant frénétique et nomade dépend.

Et puis j'ai voyagé, petite fille encore
Dans ce pays doré, raisonneur et naïf
Je me souviens des jours sans fin, couleur d'aurore,
des enfants nus, des boeufs, des murs blancs et des ifs.

Là j'ai vu des palais, des églises, des tombes,
Tout ce dont mon esprit ignorant était né.
Depuis combien de temps prépariez vous, colombes?
Ce pur roucoulement que les dieux m'ont donné.

Plus tard, dans Michelet, dont la tendresse enlace
Les cités, les héros, les lois, les passions,
J'ai vénéré la noble et lumineuse place
Que Rome en essaimant fixait aux nations.

Enfin, j'ai vu louer la terre paternelle
Qu'illustrent le labeur, la vaillance et les arts
Par cette voix vouée à la France éternelle
Qui, saluant l'heureux et lyrique hasard,
M'écrivit, en vantant l'argille originelle,

"d'où vous vîntes, comme Ronsard"

Fiecare va fi citit cu o strangere de inima, chiar daca le cunostea,
aceste versuri atat de armonioase in care tara noastra scumpa, "lointaine
et rêveuse patrie" i-a lasat in subconstient prin experientele mostenite, dar si traite din povestirile parintilor si din acea muzica romaneasca care ne umple azi inima de atata jale si dor, muzica ce exprima sufletul taranului nostru ca un cantec de privighetoare. Cum sa nu ne mandrim la afirmarea ca viata ei depinde poate de acest cant "frénétique et nomade"? Anne de Noailles si-a vizitat tara stramosilor si din opera arhicunoscuta a lui Michelet a putut afla locul nobil si luminos ce-l ocupam in latinitate.

Revine insa aici si problema originii romanesti a sefului "Pleiadei", Pierre Ronsard. Cine nu-si aduce aminte de "Banula Maracina" a lui Alexandri? Strainul tanar, mandru, inalt, frumos, spune regelui Frantei, Filip de Valois:

"Sunt Roman de la Carpati
Si-aduc cincizeci de barbati
Ce sunt gata ca si mine
De-a muri toti pentru tine,
Aparand cu bratul lor
Francia si-al ei onor!

Tara mea cu blande soapte
Mi-a zis tainic intr'o noapte:
Mergi copile, inarmat,
La apusul departat,
Mergi de varsa al tau sange
Pentru Francia ce plange,
Caci si ea pe viitor
Mi-a veni in ajutor"

Uimit Regele-atunci zice:
-Bun sosit la noi, voinice!
Spune noua cine esti?
In Carpati cum te numesti?
-Eu sunt Banul Maracina
Carui Oltul se inchina
-Tine spada mea in dar,
Brav Marchize de Ronsar!"

Poate ca chiar si dl Bazil Munteanu va fi auzit ca Alexandri si-a scris poezia la Paris la 1855, poezie ce a fost considerata multa vreme drept o creatie a imaginatiei romantice cu traducerea cuvantului Maracina in ronce, de unde Ronsard. Asa am invatat de la profesorul meu de romaneste. Placuta mi-a fost surpriza cand Charles Drouhet, "ultimul profesor intr'adevar invatat de literatura franceza de la Universitatea din Bucuresti", a scris in "Vitata Romaneasca" un judicios articol, afirmand origina romaneasca a lui Ronsard. O normala curiozitate m'a indemnat sa-i recitesc frumoasele versuri ca sa gasesc pe acelea care se refera la tara noastra:

"Or, quant à mon ancêtre, il a tiré sa trace
D'où le glacé Danube est voisin de la Thrace.
Plus bas que la Hongrie, en une froide part,
Est un seigneur nommé le marquis de Ronsard,
Riche d'or et des gens, de villes et de terre.
Un de ses fils puynés avait l'amour de la guerre;
Un camp d'autre puynés assembla hasardeux,
Ez quittant son pays, fait capitaine d'eux
Traversa la Hongrie et la basse Allemagne;
Traversa la Bourgogne et la grasse Champagne,
Et hardi vint servir Philippe de Valois,
Qui pour lors avait guerre avecque les Anglois"
(in sec. 16-a se scria Anglois in loc de Anglais, etc.)

Ronsard insusi fixeaza geografic tara noastra drept obarsie a stramosilor, caci care ar putea fi alta, acolo unde "le glacé Danube est voisin de la Thrace...plus bas que la Hongrie"? Ne dam seama ca Alecsandri a cunoscut bine versurile lui Ronsard, de unde s'a si inspirat. Ne-ar fi facut placere ca Par. Barral sa fi evidentiat intr'o nota originea romaneasca a lui Ronsard, cum cu atata mandrie o afirma de mai multe ori pe aceea a Anei Brancoveanu. Putinii Francezi carora le va cadea in mana aceasta revista, vor gasi in aceste fapte incontestabile, o legatura puternica si veche intre cele doua popoare.

Ne-ar trebui mult spatiu ca sa insistam asupra valorii efective a acestui articol, unde Par. Barral se ocupa de Dumnezeu, viata si moarte in splendida poezie a acestei mari poete care "avec seul l'admirable talent qu'elle avait reçu de Dieu, eût pu être un de ces porte-feu qui laissent une longue trace lumineuse à travers les siècles". Dintre Romani, doar I. Haseganu, in teza lui de doctorat despre scriitorii romani in limba franceza s'a ocupat de Anne de Noailles. Profesorii...de la Fundatia universitara, gen Veniamin, vor fi auzit oare de acest nume?

Vasile T A V A L A

oooooooooooo

Romanii la Paris

reportaj de Al. Cristescu

Sambata, la orele 21 fix (dupa ora Europei centrale, ca deobiceiu), Scufundatia regala a decis sa sarbatoreasca in exil, pe 1 decembrie. Intentia fiind singura laudabila, deoarece exceptand corul si recitarea dlui Ghinescu, balcanica comedie politicianista avea sa imprime manifestatiei ceva de ranced, artificial-si ceiace este mai trist-de profanare a sarbatorii naostre nationale.

Serbarea avea sa se deschida cu "Traiasca regele", executat de corul dirijat de dl Traian Popescu. A urmat Marseieza si apoi cuvantarea eminentului profesor de linguistica strajereasca, Sever Pop. Cum producatia impunea o nu mai putin patriotica punere in scena, nu a lipsit nici masa acoperita de tricolor, menita sa-i sprijine ilustrului Capodivaca patrioticu-i pumn national-taranist pe masura sentimentelor prevazute sa-i incendieze elanul oratoric: rosu pentru furiile savant dozate, galbenul pentru lamaile savant stoarse si in fine, albastru, pentru sincerele autoinduiosari in care il imbrancea baritonatul timbru al vocii sale.

In ciuda nenumaratelor repetitii in fata oglinzii, inceputul s'a soldat cu un esec. Ocupat probabil sa-si fixeze ceasul pe tricolor si sa-si lungeasca gatul spre microfonul ce pana la sfarsit-prin refuzul de a-i amplifica vibratiile patriotice, avea sa-si dovedeasca sentimentele chemariste, Sever si-a ratat intrarea in istorie. Sarjase insa la timp, pentru ca vocea avea sa atinga pana la sfarsit ceva din profunzimile baritonale ale lui Guta. Ajutat de o dictiune impecabila si de un excelent joc de picioare, Capodivaca parea un actor din celebra trupa a lui Titi Mihailescu, recitand pe scena unui cinematograf din Gropile lui Ouatu, poezia: "Mult e dulce si frumoasa, limba ce-o vorbim".

Dar ce nu ne-a vorbit dl profesor! De istoria noastra, de suferintele din trecut ale poporului roman! A vorbit cu multa "precautiune" chiar de suferintele lui prezente. Apoi despre menirea scufundatiei si despre interesul ce-l poarta borfasii prostimii din sala si celei din Tara. Si chiar a racnit ca o sentinelă de straje pe Nistru, devenit din gratia boului Apis, astazi rus: "Pe aici nu se trece". Si timpul se depana odata cu proza consumata, in timp ce profesorul linguisticei carliste isi epuiza rezervele baritonale, alunecand in registre ascutite, scartaite. Furat de comedia patriotica, jucand prost si de unul singur, redevenea agentul electoral de pe vremuri, pornit prin mahalale sa cerseasca voturile naivilor. Apareau astfel dintr'un arsenal de murdarie politiciana, vechea haimana ce-si dadea ochii peste cap, fulgera cu degetul virgule prin atmosfera incarcata de tutun prost si de desgust; se induiosa fariseic ca o tata de bordel; arunca priviri pisichere de Nene in Crucea de Piatra si uitand pana si de farmecul oratoric pe care incerca sa-l imite, Pop cel Sever isi pierdea severitatea glasului indelung chinuit. Si spre deliciul spectatorilor, profesorul de linguistica, in plina metamorfoza, devenise sopran ca un muscal scopit. Aplauzele au inceput sa curga, ceace ma determina sa cred ca aparitia acestei noi stele taraniste se va fi impus polcovnicilor de la scufundatie si ca in curand va fi umplut acel gol dureros, cascat in viata artistica a Parisului, prin retragerea (la bucatarie) a Divei Mia Boila de la Caroman Opera House.

Din coltul din dreapta salii, bardul jurlanismului universal, incetase sa-si mai exploateze minele cu degetul facut carlig si sta boileste cu gura larg cascata de "admiratiune".

Dupa vreo jumatate de ceas de miscari ritmice si de mladiere acustica, consilierul scufundatiei a cerut un pahar cu apa sa-si faca gargara si consultand ceasul (mereu pe tricolor) a angajat, cum ar spune un campion ciclist, cursa impotriva timpului.

Din acel moment el a vorbit si tot el a auzit (cu exceptia celor 20% din cor, care ca Romani incepusera sa-si dea coate iar cealalta parte 80%, francezi, invoca, fara indoiala, pe Cambronne si inteleapta lui expresie.

Monologul a durat suficient pentru ca publicul sa schimbe pe deasupra capetelor vecinilor, impresiile, care nu difereau de expresia partii franceze a corului. Cum politrucii partidului si scufundatiei erau in minoritate-cu toate ca impartirea lor in sala fusese minutios calculata, aplauzele anemice crispau figura secretarului de resistenta Cioranescu, care aplauda chiar si acele pasagii ce nu angajau partea lui de resistenta (25,000 fr. lunar, spune el). Raspanditi si ei tactic printre victime, copii cazanului national-taranist isi urmareau cu priviri bursiere sefii, entuziasmandu-se "spontan", ca in stralucitele timpuri ale colaborarii cu armata rosie "eliberatoare", oridecate ori ii fulgera sticlirea ochilor cioranesti.

A bubuit in pieptul strajeresc al luptatorului Sever sfarsitul "Cu noi este Dumnezeu" si cu toate astea, temperatura salii ramasese tot sub zero. Inutila iesirea si apoi revenirea oratorului, dupa cum inutile se dovedeau si acele "salamaleicuri" de adio; numarul aplauzelor tot nu se marea.

Si totusi, in conferinta profesorului de linguistica au fost si fraze aplaudate cu o svacnire de indarjire. Acel "am luptat in Rasarit" a racait in cei cari luptasera, amintirea spurcatei tradari de la 23 august. Si acuma se impune o intrebare. Cine a luptat in Rasari? Dta? Veniamin? Sergescu? Munteanu? Regele vostru Lazar si cu aghiotantul lui, Mihai?

Creteanu si banda lui?Sau poate Cioranescu si Mamaliga?In Rasarit,de ce i-ati smuls soldatului roman ,arma din mana?De ce ati crucificat neamul ca pe Christos?De ce l-ati vandut lui Stalin?De ce descoperiti azi,cand crima s'a consumat,dreptatea pentru care soldatul roman acceptase sa moara pana in panzele blestematului rasarit?De ce abia astazi descoperiti ca Basarabia si Bucovina sunt provincii romanesti,in timp ce eri,infipti ca niste paduchi pe trupul mutilat al tarii,ne declarati rasboiul nostru rasboiu criminal,ne impuscati eroii si aruncati prada fiarelor Kremlinului pe fratii nostri?Raspunde lamurit,romaneste,dle profesor.Pana atunci,cu lipsa de respect ce o datoram lighioanelor sforaitoare de teapa dta,iti spunem:Mai hai siktir dle profesor!

Paris

Conferinta profesorului Sever Pop,care fusese inaintata spre aprobare dlor Iancu Zissu si Augustin Popa(membrii kamitetului insarcinati cu cenzura) a provocat in sanul kamitetului furtuna entusiasmului.Iata telegrama sosita inaintea conferintei,expediata de Augustin Popa,reprezentantului european al kamitetului,dl Veniamin:"Tare faina oratiunea. Natia Creteanu Stop ,Dati pitule sviterane fracelui ghe Sever Pop!

Teheran (Telegrama Bire-Tass)

Dr Mosadech a primit pe prof.Veniamin,seful cultului armenesc din Romania,in audienta de lucru.Se pare ca dl Veniamin si-ar fi reluat cetatenia iraniana,asigurandu-si astfel o noua bursa de studii.

Paris(agentia Bire-Tass)

S'a infiintat la Paris,in cadrul partidului nat-tar.,al Bir.Part. politice si Scufundatiei,sectia egipteana a resistentei.Noua sectie propune reinfiintarea cultului Boului Apis.Adeptii se vor adresa cu condicuta de membru ai part.nat.tar. si cu o cerere de bursa.Portretul Boului Apis se va imparti gratuit.

Paris

Printre victimele conferentiarului de linguistica,Sever Pop,cu ocazia peltelei patriotarde,am putut descoperi pe:Dna si dl Cosmovici (aici am voit sa plasez o gluma nevinovata,dar a intervenit cenzura); dl Mircea Eliade;drele Monica Lovinescu si Ioana Bratianu;dl general Chirnoaga;dl Leon Negruzzi;cdor Baila;cdor Patru;Furlungeanu;Crivat; Malkasian;dl Athanasie Nacu;Dna Radovanu cu sotul;Chintescu;Secretar pensionar al resistentei,Micu;marele romancier Pierre Lotist Jean Dragu;etc.Confratele eamist Maitre René Theo,directorul marelui cotidian saptamanal care apare de doua ori pe luna,Bire,in tot timpul conferintei lua note stenodactilografice pentru noua sa lucrare in preparatie, "Moi-même si Free Europe" de moi-même,tout seul".

Paris

Un regretabil doliu incearca resistenta romana.Dl Romulus si Remus Boila,fiul marelui gainar cu acelasi nume,a suferit o dislocare a maxilarului inferior,urmare a unei indelungi concentrari spirituale cu ocazia zilei de 1 dec.Uram marelui cugetator,sef de presa,grabnica insanatosire,pentru binele lui Nation Roumaine.La capataiul bolnavului a fost chemat marele savant,doctorul Bazil Munteanu.Se asteapta sosirea unui medicament miraculos,sovietic fireste,trimis gratuit de la Bucuresti de catre dna Magos.

Londra

Svonul care circula in legatura cu numirea marelui barbat de Stat Prof!Veniamin la Ministerul de Externe Iranian,a facut sa urce la bursa actiunile petrolifere Anglo-Iraniene.Se sconteaza,odata cu aceasta numire,o lovitura de Stat in Persia.

Paris

Sambata 1 dec.la biserica de la Madeleine a avut loc un serviciu religios de rit roman-bizantin,sub inalta presidentie a Ex.Sale Mgr Roncalli,Arhiepiscop de Mesembrie,Nuntiu apostolic in Franta.Au onorat cu prezenta lor serviciul religios,Ex.Lor Episcopii:Lepretre,Le Hunsec, Touzé,Leclerc si Ex.Sa Episcopul Ucrainei Becze.Nenumarate personalitati straine au asistat la Sfanta slujba celebrata de Sf.Lor Preotii Aron,Gherman,Zapartan,Goia si Capros.Alocutiunea a fost pronuntata de Mgr Rupp,vicar general al Parisului.Corul de sub conducerea dlui Traian Popescu a dat raspunsurile.La marea orga,E.Mignan,prix de Paris. Printre asistenti au fost remarcati cativa ambasadori,ai Belgiei,Braziliei,Elvetiei,etc.

Ne inchinam cu recunostinta pentru acei dintre fratii greco-catolici cari au inteles ca in marea tragedie a neamului nostru,dispar umbrele ce nu vor mai avea sa sape prapastii de despartire in ziua sfanta a eliberarii.

Ortodoxi si greco-catolici se gaseau stransi laolalta,romaneste, in fata aceluiasi Dumnezeu si aceluiasi nenoroc.Aceasta manifestatie ne onoreaza Tara ingenunchiata,deaceia nu exista cuvant care sa poata exprima ce am simtit noi cei de la Chemarea,in fata splendidei reusite a manifestatiei de la Madeleine.Multumim din tot sufletul preotilor ce au inteles ca angajau ceva mai mult decat biserica greco-catolica.Cu nespusa duiosie multumim Par.Zapartan,acestui preot cu suflet tanar si crestinesc.Noi de mult ii urmarim apostolatul.Multumim corului si sufletului lui,dl Traian Popescu.Multumim preotilor si ne oprim o clipa la Sf.Sa Par.Aron.Circula svonul ca Sf.Sa nu mai frecventeaza cercul din care lipsea Duhul lui Dumnezeu,si sufletul Tarii,din care cauza, Sf.Sa se indepartase de adevarata chemare a unui preot.Sa de Dzeu sa fie adevarat.

oooooooooooooo

ROMANII IN EXIL

Roma

Din partea Sf.Sale,Parintele Fr.Taillez primim o lunga scrisoare in care Sf.Sa ne roaga sa transmitem multumirile C.Sale colaboratorului nostru,dl Negrea, pentru cronica literara din no.8. Ceiace am si facut.In acea cronica,printre altele,dl Negrea isi exprima regretul ca nu avem date asupra activitatii si persoanei distinsului filo-roman.Sf.Sa ne da aceste date si noi le impartasim cu bucurie cititorilor,cu convingerea ca vor incerca aceiasi multumire si mandrie pe care le-am incercat si noi.

Sfintia Sa este la Roma,profesor. de Istoria Bisericeasca a Balcanilor si de limba romana.A fost in Romania intre 1936 si 1938,la Kluj. unde a cunoscut pe profesorii romani,mai ales pe linguistii de la

Cluj si Bucuresti. A cunoscut si pe Nicolae Iorga. E cunoscut de Romanii din Roma, unde la Institutul in care e profesor, au iesit de curand primii doctori romani de religie ortodoxa, dnii Valimareanu si Lefter. L-au cunoscut pe Sf. Sa deasemeni, Romanii din Germania cari, sub conducerea dlui Racoveanu si Par. Barlea, au vizitat Roma cu ocazia anului Sfant.

München

Asociatia Romanilor din Germania de Sud, a sarbatorit pe 1 decembrie. Printre participanti au fost si S. Sa Par. Dr. Flaviu Popan, dna Sanda Statescu de la Consiliul Ecumenic, o delegatie din partea Asociatiei Sasilor din Transilvania, o delegatie din partea Asociatiei Germanilor din Bucovina, precum si dl prof. Vintan, presedintele Asociatiei Romanilor din Germania de Nord-Vest.

Cuvantul festiv a fost rostit de dl. Dr Constantin Sassu, presedintele Asociatiei. Dupa ce a salutata numeroasa asistenta si a multumit reprezentantilor de mai sus pentru participarea la serbare, dsa a facut o ampla expunere asupra imprejurarilor care au dus la Unirea Ardealului.

Cu aceasta ocazie a fost comemorat poetul Octavian Goga, de la nasterea caruia s'au implinit 70 de ani. Conferinta despre viata si opera poetului Patimirii noastre nationale a fost tinuta de catre dl prof. Iosif Mateica, care a recitat apoi mai multe poezii, in original si in traducere germana.

Partea artistica din program, compusa din cantece romanesti si recitari, a fost executata de catre dna Marcela Mall-Manu si de dnii Gh. Tase si A. Popescu.

Köln

La 28 oct. 1951 s'a tinut in Köln, adunarea generala a Asociatiei Romanilor din Zona britanica a Germaniei. Au fost prezenti 41 de membri, iar reprezentati prin delegatie scrisa, 145 de mmebri.

Numele Asociatiei a fost schimbat in acela de Asociatia Romanilor din Nord-Vestul Germaniei. S'au votat statutele si s'a ales noul comitet, format din dnii:

Presedinte: Prof. Ion Vintan
Vicepres. : Maior Alex. Paunescu
Secret. Gen: Avocat Gh. Acrivu
Casier : Marin Tosca
Membri : Nicolae Paul, Avram Macarie, Marin Iana, Constantin Dobre si Valeriu Custura.
Cenzori : Avocat Alex. Suga, Stefan Tiu si Dtru Brandabur.
Cenzori supleanti: Dumitru Mihai, Ilie Movila si Raimon Georgescu.

München

Cu ocazia trecerii prin München a conducatorului Bisericii Ortodoxe romane din Germania, Parintele Emilian Vasilovschi, s'a oficiat o slujba religioasa in biserica greceasca. La aceasta slujba au participat majoritatea romanilor din München. Biserica greceasca a fost obtinuta in urma interventiei

Stuttgart

In ultimul numar al revistei "Orizonturi", dl Ghidel face o voalata cerere de bani, "grangurului" Bazil Munteanu (expresia apartine dlui Ghidel, si noi nu facem ca altii, adica sa nu indicam sursa de inspiratie). Si reproduce o fraza din editorialul semnat de Bazil, in numarul 1-3. Citam: "Orizonturi" prin pozitia adoptata, prin programul ei ponderat, intelept, realist si avantat, a devenit ou adevarat un focar de spiritualitate al Romanilor din exil".
Nu ne mira ca aceasta fraza a scapat atentiei dlui Ghidel, dsa e mare socilog, etc. deci nu si literat, si in plus, atunci cand primeste o scrisoare de la "granguri", dsa face temenele, in speranta venirii banilor, ne mira insa ca ea a scapat atentiei dlui dr Teodorescu, care in acelas numar se ridica contra falsificarii si uitarii limbii romanesti. Ori, ca si dl Ghidel, dl Teodorescu e preocupat de ...bani?

I N V A R F D E S A B I I

Asociatia Studentilor

Se stie ca in urma interventiei scufundatiilor regale, Asociatia Studentilor Romani aflati in Franta, nu mai are autorizatia de a functiona. Studentii nu s'au resemnat si au trimis proteste la Ministerele de Interne si Externe iar fostului rege, un lung memoriu. In acest memoriu, ei au aratat ca nici Veniamin, ca reprezentant al comitetului zis national, si nici Sergescu, ca reprezentant al Scufundatiilor regale nu se intereseaza de studenti. Tonul energic al memoriului, publicitatea care s'a dat disolvarii asociatiei studentilor, in urma interventiei celor cari erau obligati sa o ocroteasca, au determinat pe generalul de gimnastica suedeza, sa raspunda ca Visoianu (dl prezident al comitetului de consum) va veni in Europa si se va interesa de chestiune. Visoianu a venit; dar cum mai poate interveni la autoritatile franceze spre a le cere sa revina asupra unei masuri luate la cererea reprezentantului zisului comitet (Veniamin) si a reprezentantului Scufundatiilor regale (Sergescu)?

A fost suficient sa inmugureasca un sentiment de libertate, si in locul pasivitatii de turma necuvantatoare sa se ia atitudini demne, ca zeii Olimpului farsei regale, sa devina impaciuitori. Rabdar; in putin timp ii vom vedea mielusei. "Chemarea" le va face educatia democrata, asa cum procedeaza dresorii la circ: cu cravasa. Si ce alta cravasa sfichiuie asa de usturator ca adevarul?

Tribulatiile dlui Rautu

Ghita Rautu este iarasi in febra politica. Abia se potolise. Chiar in ziua sosirii lui Visoianu, s'au grabit Rautu si Ciotura, sa-l vada. Din cercurile apropiate ale lui nea Ghita, se sopteste ca marele barbat de stat...la Paris, a gasit formula ideala a impacarii. O tine insa secreta ca o reteta de facut sos. Nimic mai comic decat seriozitatea lui Ghita Rautu cand descopere chibritul cu gamalia de partea cealalta, iar Ciotura ramane in extaz...academic.

Si ale dlui Gafencu

Discursul rostit de dl Gr. Gafencu la Free Europe, discurs prin care a facut apologia capitularii are un cantec: pregateste al treilea comitet. In prealabil voia sa se valideze in fata lui Petre Lazar, ca un scut al fostului rege.

Noi am fi incantati daca s'ar grupa in jurul dlui Gafencu, pe langa Farcasanu si Ghilezan, Caranfil, plus toate jigodiile politicianismului, pentru a lasa liber pe dl general Radescu, singurul care intr'adevar poate tine cu maini curate, steagul dreptatii romanesti. Dupa aplogia lui 23 august, este timpul ca dl Gafencu sa realizeze "la troisième farce" si sa lucreze pe cont propriu.

Ii asteptam cu nerabdare manifestul.

A plecat la vanatoare...

Viorel, nu Agarici. In fata pericolului prezentat de grupa visoianista, reprezentata la Londra prin dnii Nandris, Galdau si Cristea-B.B.C. dl Tilea a considerat ca e timpul sa iasa din rezerva. Si a inceput prin a se impaca cu...Iliescu. Adica, dl Tilea a plecat la vanatoare de mistreti, calare pe o martoaga. Martoaga e Iliescu. Ei bine dle Tilea, cine ti-a spus dta, ca daca la o caruta cu doi cai mai pui o martoaga, faci troica? Martoaga nu va face ca caruta sa mearga mai repede, ci din contra. Noi o regretam.

Iliescu si...Bercu

Desigur ca Iliescu nu ne place, dupa cum nu ne place nici Galdau. Dar o fapta buna, fie ca e facuta de I-

liescu,fie ca e facuta de Galdau, merita sa fie evidentiata,si noi nu vom precupeti laudele.Corespondentul nostru de la Londra ne atrage atentia asupra operii pozitive de asistenta,a comitetului dirijat de Iliescu.Pentru aceasta, toate laudele noastre.

Si tot acest corespondent,ne scrie ca in vederea ajutorarii Romanilor din Anglia cu ocazia Craciunului,Preotul Galdau a facut la biserica Sf.Constantin si Elena din Londra,un bazar de cusaturi romanesti.Si la deschiderea acestui bazar au participat toti Romanii din Londra.Au lipsit doar doua familii romanesti,Iliescu si Bercu.

Se constata si aici,ca peste tot in emigratia romaneasca,acelas lucru:numai ce fac eu e bun,ce face vecinul e rau si trebuieste sabotat.

Iliescu...chemarist

De mai mult timp,corespondentul nostru din Londra ne-a adus la cunostinta faptul ca Iliescu citeste Chemarea cu pasiune,ca discuta peste tot atacurile Chemarii contra...altora,si ca si-a insusit si expresiile.Cum corespondentul nostru e ghidus din fire,am crezut ca glumeste.Iata insa ca ultimul numar al Faclei,ne arata ca corespondentul nostru a avut dreptate. Citam:"Ofiterul de educatie fizica,care din gratia lui Dumnezeu si in contra vointei poporului,ocupa un post prea mare pentru micimea lui,a spus tuturor"romanasilor"-cum ii numeste el-intalniti,ca Regele(deci Regele si"M.Sa.vizibila influenta chemaristă,n.n.)va merge la Te-Deum".

Aceasta intamplare ne aminteste o alta petrecuta anul trecut la Paris.Un membru al gruparii conducatorului de masse(Horace) a facut o vizita lui Manuila(Camil).Si s'a discutat,cum era de asteptat,de Chemarea si de...subsemnatul."Govora asta este un agent comunist" a spus Camil.Cum la acea vreme numitul horatist avea o oarecare prietenie pentru umila mea persoana, a protestat:"Asta n'o pot crede dle Manuila.Il cunosc pe Govora,si orice ai spune dta,el nu poate fi comunist ci cel mult antonescian, cum ai fost si dta pe vremea cand ai avut de la romanizare,fabrica de textile de la Cernauti".Camil a inghitit in sec si s'a schimbat vorba.Si Camil a inceput sa tune si sa fulgere contra lui...Romita."Pai lesinatul asta..." a spus Talleyrand.

Horatistul meu amic(nu e dl inginer Iliu) a suras."Pai bine dle Manuila,de ce ii utilizezi expresiile agentului comunist"?

Plagiatul dlui Herescu

In mai multe ocazii am aratat ca arma principala a komitarzilor si a lingailor lor,pentru a-si distruge in mod democratic adversarii,e denuntul la politie.Cum denuntarea ca-fascist nu mai are trecere,ori ce Roman care nu face temenele delapidatorilor,e denuntat ca agent comunist.

Un adversar probabil redutabil,e considerat si dl Herescu.Cum o denuntare de agentlac comunist contra dlui Herescu nu ar avea sanse sa fie luata in considerare,s'a recurs la alta murdarie.A fost acuzat de plagiat.Domnul Herescu a scris si el,ca aproape toti profesorii universitari romani,lucrari in specialitatea dsale.Spun aproape,deoarece sunt foarte multi universitari romani cari n'au timp de scris.

Si,dupa cum se obisnuieste,dl Herescu si-a trimis lucrarile la Biblioteca Nationala din Paris,unde se pastreaza,eticheteaza,catalogheaza, etc.Intr'o zi,un prieten il ia pe dl Herescu si-l conduce la subsol pentru a-i arata murdaria de care vorbeam mai sus.Pe coperta cartii dlui Herescu,intitulata "Bibliographie de la litterature latine" era scris cu cerneala:Copiée en partie sur Van Ooteghem".Desigur ca nu se putea banui ca autori ai acestei incalificabile magarii,nici dl Sergescu,nici dl Bazil si nici Veniamin,toata lumea stiind ca susnumitii nu timp sa frecventeze biblioteci.

Exista cative invatacei despre care ,cinstiti fiind,trebuieste sa spunem ca sunt vazuti pe la biblioteca.E vorba de dnii Demostene Beldiceanu,Spartacus Mamaliga etc.

S'ar putea spune ca nu poate fi facut vinovat dl Sergescu,de pilda,de ce face dl Demostene.Iata insa ca putin timp dupa aceia,a inceput sa circule in oras svonul ca dl Herescu a fost dovedit de plagiat.Si svonul il raspandea dl ...Sergescu.

Nu s'au multumit cu atat si au intervenit la Washington,la dl profesor universitar...A.Popa.Acesta nu va putea fi desigur niciodata invinuit de plagiat,deoarece,ca si altii,din prudenta,nu are patima scrisului.Au intervenit pe langa un prieten american,dl William McDermott,care fiind indus in eroare,a scris intr'o revista americana despre plagiatul dlui Herescu. Si dl Herescu-de data aceasta-a fost pus in situatia de a raspunde.Si o face cu claritate intr'o brosura intitulata "Notes additionnelles à la bibliographie de la littérature latine".

In acest raspuns,dl Herescu arata-numindu-i-ca nici unul dintre recenzentii cartii dlui Herescu nu au gasit ca ar fi plagiat pe Van Ooteghem.Ci din contra,au avut cuvinte de apreciere asupra lucrarii compatriotului nostru.Citam la intamplare:"Il manquait un pendant latin à la bibliographie grecque de Masqueray(1914)...M.Herescu,...,a bien voulu se charger de cette tâche ingrate et difficile pour le latin;et il nous apporte un volume copieux,mais maniable et avec un abondance qui n' exclut pas le choix critique...", scrie dl M.A.Ernout.Nu e singura apreciere,ci din contra,sunt multe si in toate limbile.Dl Herescu arata apoi ca lucrarea sa cuprinde 426 pagini,text strans,iar a lui Van Ooteghem,140,labartate,incat s'a calculat ca lucrarea lui Van Ooteghem ar putea cuprinde 70 de pagini din lucrarea dlui Herescu.Pare cel putin stranie acuzatia ca o lucrare de 426 pagini e copiata dupa una de 70.Si mai sunt si alte argumentari,toate facute cu bogatie de date,citate,si cu claritate,incat chiar un om care nu e de specialitate,e convins de justetea tezei dlui Herescu.

Intrucat Chemarea nu e o publicatie stiintifica,ne-am gandit sa ne adresam dlui Ghidel de la "Orizonturi",ca sa discute dsa cu competenta-i unanim recunoscuta,mai ales ca in ultimul timp dsa si-a luat greaua sarcina de a biciui naravurile stiintifice.

Ne-am dat insa imediat seama ca interventia noastra ar fi fara efect.In toamna,cu ocazia vizitei dsale la Paris,dl Ghidel a tinut sa ma viziteze si pe mine,ba sa-mi si spuna textual:"Mi-am pus in gand sa vad toate personalitatile romanesti din Paris,si nu puteam sa va omit". Am fost foarte incantat,si dupa plecare dsale,mi-am comandat carti de vizita pe care am scris sub nume: mare personalitate.E drept ca dl Ghidel ma numise numai personalitate,fara mare,dar am considerat ca am si eu dreptul sa adaog ceva de la mine.Si dl Ghidel mi-a spus ca deja vizitase pe dnii Bazil,Sergescu,etc.Pe dl Herescu nu voia sa-l vada,deoarece-spunea dl Ghidel-toti cei pe care-i vazuse,il sfatuisera sa nu-l vada pe dl Herescu.

Oricare ar fi situatia murdaria despre care a fost vorba mai sus, murdarie la care au recurs unii dintre universitarii nostri pentru a-si distruge un coleg,arata odata in plus ca bisturiul pe care-l manuim e foarte necesar,ba mai mult,mai trebuie din cand in cand,dat la ascutit.

Popas

Acesta e ultimul numar al Chemarii din anul 1952.Privim in urma si drumul parcurs ne face sa recapitulam un pic greutatile intampinate,amaraciunile,deceptiile,descurajarile, dar si motivele de satisfactie,motive care acum,la sfarsit de an,vin sa ne arate ca opera noastra a fost, se poate spune fara exagerare,incununata de succes.

Am pornit la drum intr'o zi de toamna,singuri,nevoiasi,practic fara un ban in buzunar.Chemarea a isbucnit ca un suvoiu.Spre norocul nostru,de la inceput,sbuciumul nostru a fost inteles si imbratisat cu toata caldura de cel mai mare gazetar pe care l-a avut tara romaneasca,de ganditorul politic care e dl Pamfil Seicaru.

Din momentul intrarii dsale in arena Chemarii,practic,franele conducerii au trecut in mainile dsale pricepute,rolul nostru reducandu-se sa facem din cand in cand cate o boacana. Drumul a fost si este greu. Batranul nostru prieten a numit Chemarea,Rosinanta. Si o spunem la sfarsitul celui de al treile an, ca rolul nostru s'a redus deaduce de darlogi pe aceasta Rosinanta-de multe ori nu la inaltime cum a remarcat dl Francu in Romania-dar tinem sa afirmam ca suntem mandri de a duce darlogii unei Rosinante, cand pe aceasta Rosinanta calareste Pamfil Seicaru.

Am avut de indurat multe-stie toata lumea despre ce-i vorba-dar nu ne putem plange de moment ce de la primul numar anuntasem ca suntem pregatiti la orice. Si...am dovedit ca ne tinem de cuvant.

La inceput,toata lumea ne-a considerat ciumati,multi dintre prietenii la care tineam se temeau sa fie vazuti in tovarasia noastra pe strada,etc. Atacul din primul numar chiar,contra comitetului national a fost considerat o crima. 23 august? o blasfemie. Petre Lazar? Regele? Grozavii.

Cu incetul lumea a inceput sa vada ca avem dreptate. Scrisorile pe care le primim astazi,dl Seicaru la Palma,noi aici,arata ca balanta se apleaca hotarat in partea Chemarii. Poeti,scriitori,ofiteri superiori,profesori universitari,ne scriu scrisori inflacarate,scrisori de laude,scrisori care pe noi aici,la München,ne fac sa rosim.

Celelalte publicatii,la inceput, in cel mai bun caz,ne-au trecut sub tacere. Cu incetul au inceput sa admita ca am fi si noi buni la ceva,dar....In ultimul timp,aproape toate publicatiile au inceput sa se miste pe liniile trasate de Chemarea,unele 'in ele utilizandune nu numai ideile ci si frazele, aproape toate insa uita sa ne citeze. Pe noi nu ne supara aceasta;ne bucura ca circula ideile aruncate de noi.

Adversarii? Au adoptat de la inceput tacerea. Nu catadixeau sa raspunda. Si au constatat la un moment dat ca suvoiul Chemarii risca sa-i innece. Si acum,la sfarsit de an, au hotarat sa iasa din barlog. La Paris,conferentiarul Fundatiei,striga cu mandrie,de 1 decembrie:"Am luptat in rasarit". In ultimul numar al Tribunei de la Londra,citim:.."cand trupele regelui Mihai(?) ajunsera sa puna piciorul pe malul basarabean,intreaga tara fu cuprinsa de fervorile unei sarbatori mistice. Poporul ingenunchie pe drumuri si pe ogoare in rugi fierbinti,clopotele bisericilor prinsera a suna indelung,iar barbatii politici democrati,fara nici o rezerva,se alinia-ra leali sub steagurile patriei". In ultimul numar al "Orizonturilor" gasim un articol semnat de dl Titus Pogoneanu. Dl Titus Pogoneanu a fost in timpul razboiului la Berna si e national-taranist. Si iata ce scrie dsa:"Nevbia de a intoarce armele contra soldatilor germani era nesuferita oricarui ostas,cu atat mai mult cu cat acesti viteji tovarasi de lupta de pana acum nu erau direct raspunzatori de loviturile date de Hitler Romaniei" "In august 1944, Romanii aflati in Germania si in tarile inca ocupate(nefericita fraza dle Pogoneanu,vom reveni) au fost pusi,din ordinul lui Hitler sa aleaga intre lagarul de concentrare si colaborare. Unii au ales lagarul, altii colaborarea. Departe de noi gandul ca numai spectrul lagarului i-a hotarat pe cei din urma. Credem bucuros ca au voit in felul lor sa serveasca Tara(!)" "Sa ne intelegem:23 august nu poate fi o zi de mare bucurie nationala,cu surle si trambite. Nici nu se cuvine ca,'ntr' acea zi,sa ne batem cu pumnii in piept si sa ne desvinovatim de razboiul impotriva Rusiei sovietice. Nu n'avem de ce sa ne rusinam de cei cari au cazut cu fata la inamic pe plaiurile Basarabiei si si nici de eroismul celor jertfiti inutil(parrea dta care ai stat la adapost la Berna) la Stalingrad si Caucaz." "Nimeni nu vrea astazi sa cheme in fata vreunei Curti Martiale pe cei cari in 1944 si-au calcat juramantul fata de neam si rege"(Merci dle Pogoneanu,esti gentil ca ne ierti, dar iti spunem ca n'avem nevoie de iertarea dtale).

Prin urmare,ceiace am spus noi in Chemarea. Ne bucura. Intrebam totusi de ce nu vorbeste la fel si "La Nation roumaine",oficiosul dvs,de ce nu vorbeste la fel Petre Lazar et &,si,de ce nu ai vorbit si dta asa in 1945-1951? De ce devii mielusel numai atunci cand simti pe la ureche vajaitul teribil al cravasei Chemarii. Fii linistit dle Pogoneanu. Vetii deveni si mai mielusei. Iata de ce,la acest popas,ne oprim o clipa sa rasuflam. Privim in urma la drumul parcurs. A fost lung si greu. Inginerul-dl Pamfil Seicaru-se opreste o clipa sa-si stearga sudoarea. Planul a fost bun, fara nici o gresala. Incep sa se arate roadele.

Dar n'am terminat. Avem inca mult de sapat. Ii vom invata pe toti ce insemneaza democratie. Ii vom invata si pe Veniamini si pe Lazari,pe toti,nu sa vorbeasca ca dl Pogoneanu,ci ca noi,ca ciumatii de la Chemarea. Ca dresorii de circ:cu cravasa in mana. Si aceasta nu pentru ca e voim noi ci pentru ca cu noi este Dreptatea.

Versuri de lingusire

Cum am spus mai sus,ii vom raspunde dlui Pogoneanu punct cu punct. Pana atunci,nu ne putem opri sa nu-i raspundem la o fraza. Iat-o:"Carti si articole de ziar, ba chiar versuri politice,care amintesc anumite poezii de lingusire de pe vremuri..." Printre cei cari au scris poezii politice,"de lingusire",dl Pogoneanu ma vizeaza desigur si pe mine. Dar pe cine am lingusit? Intr'o poezie se poate lingusi cel ce are puterea,cel ce are bani,etc. Puteam deci lingusi pe Petrache Lupu,pe Sergescu, Veniaminetc. Eu am lingusit pe ... camaradul Iuga cazut la Nalcic. Probabil sa-l rog sa intervina la Dumnezeu sa ma ierte ca m'am ridicat contra capitularii. Sau...poate pentru a lingusi politia franceza la care am fost din nou reclamat de tovarasii dlui Pogoneanu,ca sa nu ma bata prea tare data viitoare. Te-am cunoscut dle Pogoneanu si am ramas cu impresia ca esti un om cu scaun la cap. Se poate sa vii cu asemenea aberatii?

Posta noastra

G.B.si N.F. Atena

Ne scriti ca studiati la Atena si ca ati auzit de existenta la Paris a unei asociatii numita "Mihail Eminescu". Este exact. Ne cereti sa va spunem ce lucrari asupra lui Eminescu a tiparit aceasta asociatie,carte care va sunt necesare studiilor Dvs Aici trebuieste sa va marturisim ignoranta noastra. Va puteti adresa insa presedintelui acestei asociatii,dl Antoniadi,18,rue Boissière, Paris 16 ème.

Administrative

Temporar Chemarea si-a stabilit sediul la München. Corespondenta si abonamentele se vor trimite pe adresa N.Stefanescu,Kaulbachstrasse,69 München 22. Pentru Franta,pe adresa: Al.Cristescu,6,rue de Laborde,Paris 8 ème. Din alte tari,la o adresa sau alta. Abonamentul este:

-Pentru Franta:
6 numere..... 600 fr.
12 numere.....1200 "
24numere.....2400 "

-Pentru Germania:
6 numere.....6 DM
12 numere.....12 DM
24 numere.....24 DM

Dl R.T. La cererea Dvs v'am trimis adresa dlui Iancu Ratiu. Ne-ati cerut si adresa dlui V.V.Tilea. Neavand-o,v'am trimis-o pe a dlui Tilea R. Intre timp,corespondentul nostru de la Londra ne instiinteaza ca adresa data de noi pentru dl R.Tilea nu e buna,dsa s'a mutat. Ne-a trimis-o insa pe a dlui V.Tilea si v'o dam deci V.V.Tilea, Holton Place, Wheatley Near,Oxford,Oxon,England.

Dl D.A. O regretabila eroare a facut ca materialul trimis de dvs sa nu intre in acest numar. Va rugam sa ne iertati. Va intra in numarul viitor. Incaodata,va rog sa ne iertati.

CITITI SI SPRIJINITI CHEMAREA

CHEMAREA NU POATE APARE FARA SPRIJINUL PRIETENILOR EI.